

JOV

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
39	40	41	42															

ПОГЛАВЉЕ 1

Beše čovek u zemlji Uzu po imenu Jov; i taj čovek beše dobar i pravedan, i bojaše se Boga, i uklanjaše se oda zla.

² I rodi mu se sedam sinova i tri kćeri.

³ I imaše stoke sedam hiljada ovaca i tri hiljada kamila i pet stotina jarmova volova i pet stotina magarica, i čeljadi veoma mnogo; i beše taj čovek najveći od svih ljudi na istoku.

⁴ I sinovi njegovi sastajahu se i davahu gozbe kod kuće, svaki svog dana, i slahu te pozivahu tri sestre svoje da jedu i piju s njima.

⁵ I kad bi se obredili gozbom, pošiljaše Jov i osvećivaše ih, i ustajući rano prinošaše žrtve paljenice prema broju svih njih; jer govoraše Jov: Može biti da su se ogrešili sinovi moji i pohulili na Boga u srcu svom. Tako činjaše Jov svaki put.

⁶ A jedan dan dodjoše sinovi Božji da stanu pred Gospodom, a medju njih dodje i Sotona.

⁷ I Gospod reče Sotoni: Od kuda ideš? A Sotona odgovori Gospodu i reče: Prohodih zemlju i obilazih.

⁸ I reče Gospod Sotoni: Jesi li video slugu mog Jova? Nema onakvog čoveka na zemlji, dobrog i pravednog, koji se boji Boga i uklanja se oda zla.

⁹ A Sotona odgovori Gospodu i reče: Eda li se uzalud Jov boji Boga?

¹⁰ Nisi li ga Ti ogradio i kuću njegovu i sve što ima svuda unaokolo? Delo ruku njegovih blagoslovio si, i stoka se njegova umnožila na zemlji.

¹¹ Ali pruži ruku svoju i dotakni se svega što ima, psovaće te u oči.

¹² A Gospod reče Sotoni: Evo, sve što ima neka je u tvojoj ruci; samo na njega ne diži ruke svoje. I otide Sotona od Gospoda.

¹³ A jedan dan kad sinovi njegovi i kćeri njegove jedjahu i pijahu vino u kući brata svog najstarijeg,

¹⁴ Dodje glasnik Jovu i reče: Volovi orahu i magarice pasahu pokraj njih,

¹⁵ A Saveji udariše i oteše ih, i pobiše momke ostrim mačem; i samo ja jedan utekoh da ti javim.

¹⁶ Dok ovaj još govoraše, dodje drugi i reče: Oganj Božji spade s neba i spali ovce i momke, i proždre ih; i samo ja jedan utekoh da ti javim.

¹⁷ Dokle ovaj još govoraše, dodje drugi i reče: Haldejci u tri čete udariše na kamile i oteše ih, i pobiše momke ostrim mačem; i samo ja jedan utekoh da ti javim.

¹⁸ Dokle ovaj još govoraše, dodje drugi i reče: Sinovi tvoji i kćeri tvoje jedjahu i pijahu vino

u kući brata svog najstarijeg;

19 A to vetar velik dodje ispreko pustinje i udari u četiri ugla od kuće, te pade na decu i pogiboše; i samo ja jedan utekoh da ti javim.

20 Tada usta Jov i razdre plašt svoj, i ostriže glavu, i pade na zemlju i pokloni se,

21 I reče: Go sam izašao iz utrobe matere svoje, go ću se i vratiti onamo. Gospod dade, Gospod uze, da je blagosloveno ime Gospodnje.

22 Uza sve to ne sagreši Jov, niti reče bezumlja za Boga.

ПОГЛАВЉЕ 2

Opet jedan dan dodjoše sinovi Božji da stanu pred Gospodom, a dodje i Sotona medju njih da stane pred Gospodom.

2 I Gospod reče Sotoni: Od kuda ideš? A Sotona odgovori Gospodu i reče: Prohodih zemlju i obilazih.

3 I reče Gospod Sotoni: Jesi li video slugu mog Jova? Nema onakvog čoveka na zemlji, dobrog i pravednog, koji se boji Boga i uklanja se oda zla, i još se drži dobrote svoje, premda si me nagovorio, te ga upropastih nizašta.

4 A Sotona odgovori Gospodu i reče: Koža za kožu, i sve što čovek ima daće za dušu svoju.

5 Nego pruži ruku svoju i dotakni se kostiju njegovih i mesa njegovog, psovaće te u oči.

6 A Gospod reče Sotoni: Evo ti ga u ruke; ali mu dušu čuvaj.

7 I sotona otide od Gospoda, i udari Jova zlim prištem od pete do temena,

8 Te on uze crep pa se strugaše, i sedjaše u pepelu.

9 I reče mu žena: Hoćeš li se još držati dobrote svoje? Blagoslovi Boga, pa umri.

10 A on joj reče: Govoriš kao luda žena; dobro smo primali od Boga, a zla zar nećemo primiti? Uza sve to ne sagreši Jov usnama svojim.

11 A tri prijatelja Jovova čuše za sve zlo koje ga zadesi, i dodjoše svaki iz svog mesta, Elifas Temanac i Vildad Sušanin i Sofar Namaćanin, dogovoriše se da dodju da ga požale i poteše.

12 I podigavši oči svoje izdaleka ne poznaše ga; tada podigoše glas svoj i stadoše plakati i razdreše svaki svoj plašt i posuše se prahom po glavi bacajući ga u nebo.

13 I sedjahu kod njega na zemlji sedam dana i sedam noći, i nijedan mu ne progovori reči, jer vidjahu da je bol vrlo velik.

ПОГЛАВЉЕ 3

Potom otvori usta svoja Jov i stade kleti dan svoj.

2 I progovorivši Jov reče:

3 Ne bilo dana u koji se rodih, i noći u kojoj rekoše: Rodi se detić!

4 Bio taj dan tama, ne gledao ga Bog ozgo, i ne osvetljavala ga svetlost!

5 Mrak ga zaprznio i sen smrtni, oblak ga obastirao, bio strašan kao najgori dani!

6 Noć onu osvojila tama, ne radovala se medju danima godišnjim, ne brojala se u mesece!

7 Gle, noć ona bila pusta, pevanja ne bilo u njoj!

8 Kleli je koji kunu dane, koji su gotovi probuditi krokodila!

9 Potamnele zvezde u sumračje njeno, čekala videlo i ne dočekala ga, i ne videla zori

trepavica;

¹⁰ Što mi nije zatvorila vrata od utrobe i nije sakrila muku od mojih očiju.

¹¹ Zašto ne umreh u utrobi? Ne izdahnuh izlazeći iz utrobe?

¹² Zašto me prihvatiše koljena? Zašto sise, da sem?

¹³ Jer bih sada ležao i počivao; spavao bih, i bio bih miran,

¹⁴ S carevima i savetnicima zemaljskim, koji zidaše sebi pustoline,

¹⁵ Ili s knezovima, koji imaše zlata, i kuće svoje puniše srebra.

¹⁶ Ili zašto ne bih kao nedonošče sakriveno, kao dete koje ne ugleda videla?

¹⁷ Onde bezbožnici prestaju dosadljivati, i onde počivaju iznemogli,

¹⁸ I sužnji se odmaraju i ne čuju glas nastojnikov.

¹⁹ Mali i veliki onde je, i rob slobodan od svog gospodara.

²⁰ Zašto se daje videlo nevoljniku i život onima koji su tužnog srca,

²¹ Koji čekaju smrt a nje nema, i traže je većma nego zakopano blago,

²² Koji igraju od radosti i vesele se kad nadju grob?

²³ Čoveku, kome je put sakriven i kog je Bog zatvorio odsvuda?

²⁴ Jer pre jela mog dolazi uzdah moj, i kao voda razliva se jauk moj.

²⁵ Jer čega se bojah dodje na mene, i čega se strašah zadesi me.

²⁶ Ne počivah niti imah mira niti se odmarah, i opet dodje strahota.

ПОГЛАВЉЕ 4

Tada odgovori Elifas Temanac i reče:

² Ako ti progovorimo, da ti neće biti dosadno? Ali ko bi se mogao uzdržati da ne govori?

³ Gle, učio si mnoge, i ruke iznemogle krepio si;

⁴ Reči su tvoje podizale onog koji padaše, i utvrđivao si kolena koja klecahu.

⁵ A sada kad dodje na tebe, klonuo si; kad se tebe dotače, smeo si se.

⁶ Nije li pobožnost tvoja bila uzdanje tvoje? I dobrota puteva tvojih nadanje tvoje?

⁷ Opomeni se, ko je prav poginuo, i gde su pravedni istrebljeni?

⁸ Kako sam ja video, koji oru muku i seju nevolju, to i žanju.

⁹ Od dihanja Božijeg ginu, i od daha nozdrva Njegovih nestaje ih.

¹⁰ Rika lavu, i glas ljutom lavu i zubi lavićima satiru se.

¹¹ Lav gine nemajući lova, i lavići rasipaju se.

¹² Još dodje tajno do mene reč, i uho moje doču je malo.

¹³ U mislima o noćnim utvarama, kad tvrd san pada na ljude,

¹⁴ Strah poduze me i drhat, od kog ustreptaše sve kosti moje,

¹⁵ I duh prodje ispred mene, i dlake na telu mom nakostrešiše se.

¹⁶ Stade, ali mu ne poznah lica; prilika beše pred očima mojim, i čuteći čuh glas:

¹⁷ Eda li je čovek pravedniji od Boga? Eda li je čovek čistiji od Tvorca svog?

¹⁸ Gle, slugama svojim ne veruje, i u andjela svojih nalazi nedostataka;

¹⁹ A kamoli u onih koji stoje u kućama zemljanim, kojima je temelj na prahu i satiru se brže nego moljac.

²⁰ Od jutra do večera satru se, i nestane ih navek da niko i ne opazi.

²¹ Slava njihova ne prolazi li s njima? Umiru, ali ne u mudrosti.

ПОГЛАВЉЕ 5

Zovi; hoće li ti se ko odazvati? I kome ćeš se između svetih obratiti?

² Doista bezumnog ubija gnev, i ludog usmrćuje srdnja.

³ Ja videh bezumnika gde se ukorenio; ali odmah prokleh stan njegov.

⁴ Sinovi su njegovi daleko od spasenja i satiru se na vratima a nema ko da izbavi.

⁵ Letinu njegovu jede gladni i ispred trnja kupi je, i lupež ždere blago njihovo.

⁶ Jer muka ne izlazi iz praha niti nevolja iz zemlje niče.

⁷ Nego se čovek radja na nevolju, kao što iskre iz ugljevlja uzleću u vis.

⁸ Ali ja bih Boga tražio, i pred Boga bih izneo stvar svoju,

⁹ Koji čini stvari velike i neispitive, divne, kojima nema broja;

¹⁰ Koji spušta dažd na zemlju i šalje vodu na polja;

¹¹ Koji podiže ponižene, i žalosne uzvišuje k spasenju;

¹² Koji rasipa misli lukavih da ruke njihove ne svrše ništa;

¹³ Koji hvata mudre u njihovom lukavstvu, i nameru opakih obara;

¹⁴ Danju nailaze na mrak, i u podne pipaju kao po noći.

¹⁵ On izbavlja ubogog od mača, od usta njihovih i od ruke silnog.

¹⁶ Tako ima nadanja siromahu, a zloća zatiskuje usta svoja.

¹⁷ Gle, blago čoveku koga Bog kara; i zato ne odbacuj karanje Svemogućeg.

¹⁸ Jer On zadaje rane, i zavija; On udara, i ruke Njegove isceljuju.

¹⁹ Iz šest nevolja izbaviće te; ni u sedmoj neće te se zlo dotaći.

²⁰ U gladi izbaviće te od smrti i u ratu od mača.

²¹ Kad jezik šiba, bićeš sakriven, niti ćeš se bojati pustoši kad dodje.

²² Smejaćeš se pustoši i gladi, niti ćeš se bojati zverja zemaljskog.

²³ Jer ćeš s kamenjem poljskim biti u veri, i zverje će poljsko biti u miru s tobom.

²⁴ I videćeš da je mir u šatoru tvom, kućićeš kuću svoju i nećeš se prevariti.

²⁵ Videćeš kako će ti se umnožiti seme tvoje, i porod će tvoj biti kao trava na zemlji.

²⁶ Star ćeš otići u grob kao što se žito snosi u stog u svoje vreme.

²⁷ Eto, razgledasmo to, tako je; poslušaj i razumi.

ПОГЛАВЉЕ 6

A Jov odgovori i reče:

² O da bi se dobro izmerili jadi moji, i zajedno se nevolja moja metnula na merila!

³ Pretegla bi pesak morski; zato mi i reči nedostaje.

⁴ Jer su strele Svemogućeg u meni, otrov njihov ispija mi duh, strahote Božje udaraju na me.

⁵ Riče li divlji magarac kod trave? Muče li vo kod piće svoje?

⁶ Jede li se bljutavo bez soli? Ima li slasti u biocu od jajca?

⁷ Čega se duša moja nije htela dotaknuti, to mi je jelo u nevolji.

⁸ O da bi mi se ispunila molba, i da bi mi Bog dao šta čekam!

⁹ I da bi Bog hteo satrti me, da bi mahnuo rukom svojom, i istrebio me!

¹⁰ Jer mi je još uteha, ako i gorim od bola niti me žali, što nisam tajio reči Svetog.

- 11 Kakva je sila moja da bih pretrpeo? Kakav li je kraj moj da bih produžio život svoj?
- 12 Je li sila moja kamena sila? Je li telo moje od bronzne?
- 13 Ima li još pomoći u mene? I nije li daleko od mene šta bi me pridržalo?
- 14 Nesrećnome treba milost prijatelja njegovog, ali je on ostavio strah Svemogućeg.
- 15 Braća moja izneveriše kao potok, kao bujni potoci prodjoše,
- 16 Koji su mutni od leda, u kojima se sakriva sneg;
- 17 Kad se otkrave, oteku; kad se zagreju, nestane ih s mesta njihovih.
- 18 Tamo amo svrću od puteva svojih, idu u ništa i gube se.
- 19 Putnici iz Teme pogledahu, koji idjahu u Sevu uzdahu se u njih;
- 20 Ali se postideše što se pouzdaše u njih, došavši do njih osramotiše se.
- 21 Tako i vi postaste ništa; videste pogibao moju, i strah vas je.
- 22 Eda li sam vam rekao: Dajte mi, ili od blaga svog poklonite mi;
- 23 Ili izbavite me iz ruke neprijateljeve, i iz ruke nasilničke iskupite me?
- 24 Poučite me, i ja ću ćutati; i u čemu sam pogrešio, obavestite me.
- 25 Kako su jake reči istinite! Ali šta će ukor vaš?
- 26 Mislite li da će reči ukoriti, i da je govor čoveka bez nadanja vetar?
- 27 I na sirotu napadate, i kopate jamu prijatelju svom.
- 28 Zato sada pogledajte me, i vidite lažem li pred vama.
- 29 Pregledajte; da ne bude nepravde; pregledajte, ja sam prav u tom.
- 30 Ima li nepravde na jeziku mom? Ne razbira li grlo moje zla?

ПОГЛАВЉЕ 7

- N**ije li čovek na vojsci na zemlji? A dani njegovi nisu li kao dani nadničarski?
- 2 Kao što sluga uzdiše za senom i kao što nadničar čeka da svrši,
- 3 Tako su meni dati u nasledstvo meseci zaludni i noći mučne odredjene mi.
- 4 Kad legnem, govorim: Kad ću ustati? I kad će proći noć? I sitim se prevrćući se do svanuća.
- 5 Telo je moje obučeno u crve i u grude zemljane, koža moja puca i raščinja se.
- 6 Dani moji brži biše od čunka, i prodjoše bez nadanja.
- 7 Opomeni se da je moj život vetar, da oko moje neće više videti dobra,
- 8 Niti će me videti oko koje me je vidjalo; i tvoje oči kad pogledaju na me, mene neće biti.
- 9 Kao što se oblak razilazi i nestaje ga, tako ko sidje u grob, neće izaći,
- 10 Neće se više vratiti kući svojoj, niti će ga više poznati mesto njegovo.
- 11 Zato ja neću braniti ustima svojim, govoriću u tuzi duha svog, naricati u jadu duše svoje.
- 12 Eda li sam more ili kit, te si namestio stražu oko mene?
- 13 Kad kažem: Potešiće me odar moj, postelja će mi moja olakšati tužnjavu,
- 14 Tada me strašiš snima i prepadaš me utvarama,
- 15 Te duša moja voli biti udavljena, voli smrt nego kosti moje.
- 16 Dodijalo mi je; neću do veka živeti; prodji me se; jer su dani moji taština.
- 17 Šta je čovek da ga mnogo ceniš i da mariš za nj?
- 18 Da ga pohodiš svako jutro, i svaki čas kušaš ga?
- 19 Kad ćeš se odvratiti od mene i pustiti me da progutam pljuvanku svoju?

- ²⁰ Zgrešio sam; šta ću Ti činiti, o čuvaru ljudski? Zašto si me metnuo sebi za belegu, te sam sebi na tegobu?
- ²¹ Zašto mi ne oprostiš greh moj i ne ukloniš moje bezakonje? Jer ću sad leći u prah, i kad me potražiš, mene neće biti.

ПОГЛАВЉЕ 8

Tada odgovori Vildad Sušanin i reče:

- ² Dokle ćeš tako govoriti? I reči usta tvojih dokle će biti kao silan vetar?
- ³ Eda li Bog krivo sudi? Ili Svemogući izvrće pravdu?
- ⁴ Što su sinovi tvoji zgrešili Njemu, zato ih je dao bezakonju njihovom.
- ⁵ A ti da potražiš Boga i pomoliš se Svemogućem,
- ⁶ Ako si čist i prav, zaista će se prenuti za te i čestit će učiniti pravedan stan tvoj;
- ⁷ I početak će tvoj biti malen, a posledak će ti biti vrlo velik.
- ⁸ Jer pitaj predjašnji naraštaj, i nastani da razabereš od otaca njihovih;
- ⁹ Jer smo mi jučerašnji, i ne znamo ništa, jer su naši dani na zemlji sen.
- ¹⁰ Neće li te oni naučiti? Neće li ti kazati i iz srca svog izneti reči?
- ¹¹ Niće li sita bez vlage? Raste li rogoz bez vode?
- ¹² Dok se još zeleni, dok se ne pokosi, suši se pre svake trave.
- ¹³ Takve su staze svih koji zaboravljaju Boga, i nadanje licemerovo propada.
- ¹⁴ Njegovo se nadanje podlama i uzdanje je njegovo kuća paukova;
- ¹⁵ Nasloni se na kuću svoju, ali ona ne stoji tvrdo; uhvati se za nju, ali se ona ne može održati.
- ¹⁶ Zeleni se na suncu, i u vrh vrta njegovog pružaju se ogranci njegovi;
- ¹⁷ Žile njegove zapleću se kod izvora, i na mestu kamenitom širi se;
- ¹⁸ Ali kad se iščupa iz mesta svog, ono ga se odriče: Nisam te videlo.
- ¹⁹ Eto, to je radost od njegova puta; a iz praha niče drugi.
- ²⁰ Gle, Bog ne odbacuje dobrog, ali ne prihvata za ruku zlikovca.
- ²¹ Još će napuniti usta tvoja smeha i usne tvoje popevanja.
- ²² Nenavidnici tvoji obući će se u sramotu, i šatora bezbožničkog neće biti.

ПОГЛАВЉЕ 9

AJov odgovori i reče:

- ² Zaista, znam da je tako; jer kako bi mogao čovek biti prav pred Bogom?
- ³ Ako bi se hteo preti s Njim, ne bi Mu mogao odgovoriti od hiljade na jednu.
- ⁴ Mudar je srcem i jak snagom; ko se je opro Njemu i bio srećan?
- ⁵ On premešta gore, da niko i ne opazi; prevraća ih u gnevu svom;
- ⁶ On kreće zemlju s mesta njenog da joj se stupovi drmaju;
- ⁷ On kad zapreti suncu, ne izlazi; On zapečaćava zvezde;
- ⁸ On razapinje nebo sam, i gazi po valima morskim;
- ⁹ On je načinio zvezde kola i štape i vlašice i druge jugu u dnu;
- ¹⁰ On čini stvari velike i neispitve i divne, kojima nema broja.

- 11 Gle, ide mimo mene, a ja ne vidim; prodje, a ja ga ne opazim.
- 12 Gle, kad uhvati, ko će Ga nagnati da vrati? Ko će Mu kazati: Šta radiš?
- 13 Bog ne usteže gneva svog, padaju poda Nj oholi pomoćnici.
- 14 A kako bi Mu ja odgovarao i birao reči protiv Njega?
- 15 Da sam i prav, neću Mu se odgovoriti, valja da se molim sudiji svom.
- 16 Da Ga zovem i da mi se odzove, još ne mogu verovati da je čuo glas moj.
- 17 Jer me je vihorom satio i zadao mi mnogo rana nizašta.
- 18 Ne da mi da odahnem, nego me siti gorčinama.
- 19 Ako je na silu, gle, On je najsilniji; ako na sud, ko će mi svedočiti?
- 20 Da se pravdam, moja će me usta osuditi; da sam dobar, pokazaće da sam nevaljao.
- 21 Ako sam dobar, neću znati za to; omrzao mi je život moj.
- 22 Svejedno je; zato rekoh: i dobrog i bezbožnog On potire.
- 23 Kad bi još ubio bič najedanput! Ali se smeje iskušavanju pravih.
- 24 Zemlja se daje u ruke bezbožniku; lice sudija njenih zaklanja; ako ne On, da ko?
- 25 Ali dani moji biše brži od glasnika; pobegoše, ne videše dobra.
- 26 Prodjoše kao brze ladje, kao orao kad leti za hranu.
- 27 Ako kažem: Zaboraviću tužnjavu svoju, ostaviću gnev svoj i okrepiću se;
- 28 Strah me je od svih muka mojih, znam da me nećeš opravdati.
- 29 Biću kriv; zašto bih se mučio uzalud?
- 30 Da se izmijem vodom snežnicom, i da očistim sapunom ruke svoje,
- 31 Tada ćeš me zamočiti u jamu da se gade na me moje haljine.
- 32 Jer nije čovek kao ja da Mu odgovaram, da idem s Njim na sud;
- 33 Niti ima među nama kmeta da bi stavio ruku svoju među nas dvojicu.
- 34 Neka odmakne od mene prut svoj, i strah Njegov neka me ne straši;
- 35 Tada ću govoriti, i neću Ga se bojati; jer ovako ne znam za sebe.

ПОГЛАВЉЕ 10

Dodijao je duši mojoj život moj; pustiću od sebe tužnjavu svoju, govoriću u jadu duše svoje.

- 2 Reći ću Bogu: Nemoj me osuditi; kaži mi zašto se preš sa mnom.
- 3 Je li Ti milo da činiš silu, da odbacuješ delo ruku svojih i savet bezbožnički obasjavaš?
- 4 Jesu li u Tebe oči telesne? Vidiš li kao što vidi čovek?
- 5 Jesu li dani tvoji kao dani čovečiji, i godine tvoje kao vek ljudski,
- 6 Te istražuješ moje bezakonje i za greh moj razbiraš?
- 7 Ti znaš da nisam kriv, i nema nikoga ko bi izbavio iz Tvoje ruke.
- 8 Tvoje su me ruke stvorile i načinile, i Ti me odsvuda potireš.
- 9 Opomeni se da si me kao od kala načinio, i opet ćeš me u prah obratiti.
- 10 Nisi li me kao mleko slio i kao sir usirio me?
- 11 Navukao si na me kožu i meso, i kostima i žilama spleo si me.
- 12 Životom i milošću darivao si me; i staranje Tvoje čuvalo je duh moj.
- 13 I sakrio si to u srcu svom; ali znam da je u Tebe.
- 14 Ako sam zgrehio, opazio si me, i nisi me oprostio bezakonja mog.

- ¹⁵ Ako sam skrivio, teško meni! Ako li sam prav, ne mogu podignuti glave, pun sramote i videći muku svoju.
- ¹⁶ I ako se podigne, goniš me kao lav, i opet činiš čudesa na meni.
- ¹⁷ Ponavljaš svedočanstva svoja protiv mene, i umnožavaš gnev svoj na me; vojske jedne za drugom izlaze na me.
- ¹⁸ Zašto si me izvadio iz utrobe? O da umreh! Da me ni oko ne vide!
- ¹⁹ Bio bih kao da nikada nisam bio; iz utrobe u grob bio bih odnesen.
- ²⁰ Nije li malo dana mojih? Prestani dakle i okani me se da se malo oporavim,
- ²¹ Pre nego otidem odakle se neću vratiti, u zemlju tamnu i u sen smrtni,
- ²² U zemlju tamnu kao mrak i u sen smrtni, gde nema promene i gde je videlo kao tama.

ПОГЛАВЉЕ 11

A Sofar Namaćanin odgovori i reče:

- ² Zar na mnoge reči nema odgovora? Ili će čovek govorljiv ostati prav?
- ³ Hoće li tvoje laži učutkati ljude? I kad se rugaš, zar te neće niko posramiti?
- ⁴ Jer si rekao: Čista je nauka moja, i čist sam pred očima tvojim.
- ⁵ Ali kad bi Bog progovorio i usne svoje otvorio na te,
- ⁶ I pokazao ti tajne mudrosti, jer ih je dvojinom više, poznao bi da te Bog kara manje nego što zaslužuje tvoje bezakonje.
- ⁷ Možeš li ti tajne Božije dokučiti, ili dokučiti savršenstvo Svemogućeg?
- ⁸ To su visine nebeske, šta ćeš učiniti? Dublje je od pakla, kako ćeš poznati?
- ⁹ Duže od zemlje, šire od mora.
- ¹⁰ Da prevrati, ili zatvori ili sabere, ko će Mu braniti?
- ¹¹ Jer zna ništavilo ljudsko, i videći nevaljalstvo zar neće paziti?
- ¹² Čovek bezuman postaje razuman, premda se čovek radja kao divlje magare.
- ¹³ Da ti upraviš srce svoje i podigneš ruke svoje k Njemu,
- ¹⁴ Ako je bezakonje u ruci tvojoj, da ga ukloniš, i ne daš da nepravda bude u šatorima tvojim,
- ¹⁵ Tada ćeš podignuti lice svoje bez mane i stajaćeš tvrdo i nećeš se bojati;
- ¹⁶ Zaboravićeš muku, kao vode koja proteče opominjaćeš je se;
- ¹⁷ Nastaće ti vreme vedrije nego podne, sinućeš, bićeš kao jutro;
- ¹⁸ Uzdaćeš se imajući nadanje, zakopaćeš se, i mirno ćeš spavati.
- ¹⁹ Ležaćeš, i niko te neće plašiti, i mnogi će ti se moliti.
- ²⁰ Ali oči će bezbožnicima iščileti, i utočišta im neće biti, i nadanje će im biti izdisanje.

ПОГЛАВЉЕ 12

A Jov odgovori i reče:

- ² Da, vi ste ljudi, i s vama će umreti mudrost.
- ³ I ja imam srce kao i vi, niti sam gori od vas; i u koga nema toga?
- ⁴ Na podsmeš sam prijatelju svom, koji kad zove Boga odazove mu se; na podsmeš je pravedni i dobri.
- ⁵ Bačen je luč po mišljenju srećnog onaj koji hoće da popuzne.

- ⁶ Mirne su kolibe lupeške, i bez straha su koji gneve Boga, njima Bog daje sve u ruke.
- ⁷ Zapitaj stoku, naučiće te; ili ptice nebeske, kazaće ti.
- ⁸ Ili se razgovori sa zemljom, naučiće te, i ribe će ti morske pripovediti.
- ⁹ Ko ne zna od svega toga da je ruka Gospodnja to učinila?
- ¹⁰ Kome je u ruci duša svega živog i duh svakog tela čovečijeg.
- ¹¹ Ne raspoznaje li uho reči kao što grlo kuša jelo?
- ¹² U starca je mudrost, i u dugom veku razum.
- ¹³ U Njega je mudrost i sila, u Njega je savet i razum.
- ¹⁴ Gle, On razgradi, i ne može se opet sagraditi; zatvori čoveka, i ne može se otvoriti.
- ¹⁵ Gle, ustavi vode, i presahnu; pusti ih, i isprevrću zemlju.
- ¹⁶ U Njega je jačina i mudrost, Njegov je koji je prevaren i koji vara.
- ¹⁷ On dovodi savetnike u ludilo, i sudije obezumljuje.
- ¹⁸ On razrešuje pojas carevima, i opasuje bedra njihova.
- ¹⁹ On dovodi knezove u ludilo, i obara jake.
- ²⁰ On uzima besedu rečitima, i starcima uzima razum.
- ²¹ On sipa sramotu na knezove, i raspasuje junake.
- ²² On otkriva duboke stvari ispod tame, i izvodi na videlo sen smrtni.
- ²³ On umnožava narode i zatire ih, rasipa narode i sabira.
- ²⁴ On oduzima srce glavarima naroda zemaljskih, i zavodi ih u pustinju gde nema puta,
- ²⁵ Da pipaju po mraku bez videla, i čini da tumaraju kao pijani.

ПОГЛАВЉЕ 13

- E**to, sve je to videlo oko moje, čulo uho moje, i razumelo.
- ² Šta vi znate, znam i ja, nisam gori od vas.
- ³ Ipak bih govorio sa Svemogućim, i rad sam s Bogom pravdati se.
- ⁴ Jer vi izmišljate laži, svi ste zaludni lekari.
- ⁵ O da biste sasvim ćutali! Bili biste mudri.
- ⁶ Čujte moj odgovor, i slušajte razloge usta mojih.
- ⁷ Treba li da govorite za Boga nepravdu ili prevaru da govorite za Nj?
- ⁸ Treba li da Mu gledate ko je? Treba li da se prepirete za Boga?
- ⁹ Hoće li biti dobro kad vas stane ispitivati? Hoćete li Ga prevariti kao što se vara čovek?
- ¹⁰ Zaista će vas karati, ako tajno uzgledate ko je.
- ¹¹ Veličanstvo Njegovo neće li vas uplašiti? I strah Njegov neće li vas spopasti?
- ¹² Spomeni su vaši kao pepeo, i vaše visine kao gomile blata.
- ¹³ Ćutite i pustite me da ja govorim, pa neka me snadje šta mu drago.
- ¹⁴ Zašto bih kidao meso svoje svojim zubima i dušu svoju metao u svoje ruke?
- ¹⁵ Gle, da me i ubije, opet ću se uzdati u Nj, ali ću braniti puteve svoje pred Njim.
- ¹⁶ I On će mi biti spasenje, jer licemer neće izaći preda Nj.
- ¹⁷ Slušajte dobro besedu moju, i neka vam udje u uši šta ću iskazati.
- ¹⁸ Evo, spremio sam parbu svoju, znam da ću biti prav.
- ¹⁹ Ko će se preti sa mnom? Da sad umuknem, izdahnuo bih.
- ²⁰ Samo dvoje nemoj mi učiniti, pa se neću kriti od lica Tvog.

- ²¹ Ukloni ruku svoju od mene, i strah Tvoj da me ne straši.
- ²² Potom zovi me, i ja ću odgovarati; ili ja da govorim, a Ti mi odgovaraj.
- ²³ Koliko je bezakonja i greha mojih? Pokaži mi prestup moj i greh moj.
- ²⁴ Zašto skrivaš lice svoje i držiš me za neprijatelja svog?
- ²⁵ Hoćeš li skršiti list koji nosi vetar ili ćeš goniti suhu slamku,
- ²⁶ Kad mi pišeš gorčine, i daješ mi u nasledstvo grehe mladosti moje,
- ²⁷ I mećeš noge moje u klade, i paziš na sve staze moje i ideš za mnom ustopce?
- ²⁸ A on se raspada kao trulina, kao haljina koju jede moljac.

ПОГЛАВЉЕ 14

Čovek rođen od žene kratka je veka i pun nemira.

- ² Kao cvet niče, i odseca se, i beži kao sen, i ne ostaje.
- ³ I na takvog otvaraš oko svoje, i mene vodiš na sud sa sobom!
- ⁴ Ko će čisto izvaditi iz nečista? Niko.
- ⁵ Izmereni su dani njegovi, broj meseca njegovih u Tebe je; postavio si mu medju, preko koje ne može preći.
- ⁶ Odvрати se od njega da počine dokle ne navrši kao nadničar dan svoj.
- ⁷ Jer za drvo ima nadanja, ako se poseče, da će se još omladiti i da neće biti bez izdanka;
- ⁸ Ako i ostari u zemlji koren njegov i u prahu izumre panj njegov,
- ⁹ Čim oseti vodu, opet napupi i pusti grane kao prisad.
- ¹⁰ A čovek umire iznemogao; i kad izdahne čovek, gde je?
- ¹¹ Kao kad voda oteče iz jezera i reka opadne i usahne,
- ¹² Tako čovek kad legne, ne ustaje više; dokle je nebesa neće se probuditi niti će se prenuti oda sna svog.
- ¹³ O da me hoćeš u grobu sakriti i skloniti me dokle ne utoli gnev Tvoj, i da mi daš rok kad ćeš me se opomenuti!
- ¹⁴ Kad umre čovek, hoće li oživeti? Sve dane vremena koje mi je određeno čekaću dokle mi dodje promena.
- ¹⁵ Zazvaćeš, i ja ću Ti se odazvati; delo ruku svojih poželećeš.
- ¹⁶ A sada brojiš korake moje, i ništa ne ostavljaš za greh moj.
- ¹⁷ Zapečaćeni su u tobocu moji prestupi, i zavezuješ bezakonja moja.
- ¹⁸ Zaista, kao što gora padne i raspadne se, i kao što se stena odvali s mesta svog,
- ¹⁹ I kao što voda spira kamenje i povodanj odnosi prah zemaljski, tako nadanje čovečije obraćaš u ništa.
- ²⁰ Nadvadjuješ ga jednako, te odlazi, menjaš mu lice i otpuštaš ga.
- ²¹ Ako sinovi njegovi budu u časti, on ne zna; ako li u sramoti, on se ne brine.
- ²² Samo telo dok je živ boluje, i duša njegova u njemu tuži.

ПОГЛАВЉЕ 15

A Elifas Temanac odgovori i reče:

- ² Hoće li mudar čovek kazivati prazne misli i puniti trbuh vetrom istočnim,
- ³ Preprićući se govorom koji ne pomaže i rečima koje nisu ni na šta?

- ⁴ A ti uništavaš strah Božji i ukidaš molitve k Bogu.
- ⁵ Jer bezakonje tvoje pokazuju usta tvoja, ako i jesi izabrao jezik lukav.
- ⁶ Osudjuju te usta tvoja, a ne ja; i usne tvoje svedoče na te.
- ⁷ Jesi li se ti prvi čovek rodio? Ili si pre humova sazdan?
- ⁸ Jesi li tajnu Božiju čuo i pokupio u sebe mudrost?
- ⁹ Šta ti znaš što mi ne bismo znali? Šta ti razumeš što ne bi bilo u nas?
- ¹⁰ I sedih i starih ljudi ima među nama, starijih od oca tvog.
- ¹¹ Male li su ti utehe Božije? Ili imaš šta sakriveno u sebi?
- ¹² Što te je zanelo srce tvoje? I što sevaju oči tvoje,
- ¹³ Te obraćaš protiv Boga duh svoj i puštaš iz usta svojih takve reči?
- ¹⁴ Šta je čovek, da bi bio čist, i rodjeni od žene, da bi bio prav?
- ¹⁵ Gle, ne veruje svecima svojim, i nebesa nisu čista pred očima Njegovim;
- ¹⁶ A kamoli gadni i smrdljivi čovek, koji pije nepravdu kao vodu?
- ¹⁷ Ja ću ti kazati, poslušaj me, i pripovediću ti šta sam video,
- ¹⁸ Šta mudraci kazaše i ne zatajiše, šta primiše od otaca svojih,
- ¹⁹ Kojima samim dana bi zemlja, i tudjin ne prodje kroz nju.
- ²⁰ Bezbožnik se muči svega veka svog, i nasilniku je malo godina ostavljeno.
- ²¹ Strah mu zuji u ušima, u mirno doba napada pustošnik na nj.
- ²² Ne veruje da će se vratiti iz tame, odsvuda prividja mač.
- ²³ Tumara za hlebom govoreći: Gde je? Zna da je za nj spremljen dan tamni.
- ²⁴ Tuga i nevolja straše ga, i navaljuju na nj kao car gotov na boj.
- ²⁵ Jer je zamahnuo na Boga rukom svojom, i Svemogućem se opro.
- ²⁶ Trči ispravljena vrata na nj s mnogim visokim štitovima svojim.
- ²⁷ Jer je pokrio lice svoje pretilinom, i navaljao salo na bokove svoje.
- ²⁸ I sedeo je u gradovima raskopanim i u kućama pustim, obraćenim u gomilu kamenja.
- ²⁹ Neće se obratiti niti će ostati blago njegovo, i neće se raširiti po zemlji dobro njegovo.
- ³⁰ Neće izaći iz mraka, ogranke njegove osušiće plamen, odneće ga duh usta njegovih.
- ³¹ Neka se ne uzda u taštinu prevareni, jer će mu taština biti plata.
- ³² Pre svog vremena svršiće se, i grana njegova neće zeleneti.
- ³³ Otkinuće se kao s loze nezreo grozd njegov i pupci će se njegovi kao s masline pobacati.
- ³⁴ Jer će opusteti zbor licemerski, i oganj će spaliti šatore onih koji primaju poklone.
- ³⁵ Začinju nevolju i radjaju muku, i trbuh njihov sastavlja prevaru.

ПОГЛАВЉЕ 16

A Jov odgovori i reče:

- ² Slušao sam mnogo takvih stvari; svi ste dosadni tešioci.
- ³ Hoće li biti kraj praznim rečima? Ili šta te tera da tako odgovaraš?
- ⁴ I ja bih mogao govoriti kao vi, da ste na mom mestu, gomilati na vas reči i mahati glavom na vas,
- ⁵ Mogao bih vas hrabriti ustima svojim, i micanje usana mojih olakšalo bi bol vaš.
- ⁶ Ako govorim, neće odahnuti bol moj; ako li prestanem, hoće li otići od mene?

- ⁷ A sada me je umorio; opustošio si sav zbor moj.
- ⁸ Navukao si na me mrštine za svedočanstvo; i moja mrša podiže se na me, i svedoči mi u oči.
- ⁹ Gnev Njegov rastrže me, nenavidi me, škrguće zubima na me, postavši mi neprijatelj seva očima svojim na me.
- ¹⁰ Razvaljuju na me usta svoja, sramotno me biju po obrazima, skupljaju se na me.
- ¹¹ Predao me je Bog nepravedniku, i u ruke bezbožnicima bacio me.
- ¹² Bejah miran i zatre me, i uhvativši me za vrat smrska me i metnu me sebi za belegu.
- ¹³ Opkoliše me Njegovi strelci, cepa mi bubrege nemilice, prosipa na zemlju žuč moju.
- ¹⁴ Zadaje mi rane na rane, i udara na me kao junak.
- ¹⁵ Sašio sam kostret po koži svojoj, i uvaljao sam u prah slavu svoju.
- ¹⁶ Lice je moje podbulo od plača, na vedjama je mojim smrtni sen;
- ¹⁷ Premda nema nepravde u rukama mojim, i molitva je moja čista.
- ¹⁸ Zemljo, ne krij krv što sam prolio, i neka nema mesta vikanju mom.
- ¹⁹ I sada eto je na nebu svedok moj, svedok je moj na visini.
- ²⁰ Prijatelji se moji podruguju mnom; oko moje roni suze Bogu.
- ²¹ O da bi se čovek mogao pravdati s Bogom, kao sin čovečiji s prijateljem svojim!
- ²² Jer godine izbrojane navršuju se, i polazim putem odakle se neću vratiti.

ПОГЛАВЉЕ 17

Duh se moj kvari, dana mojih nestaje; grobovi su moji.

- ² Kod mene su rugači, i oko moje provodi noći u jadu koji mi zadaju.
- ³ Daj mi ko će jamčiti kod Tebe; ko je taj koji će se rukovati sa mnom?
- ⁴ Jer si od njihovog srca sakrio razum; zato ih nećeš uzvisiti.
- ⁵ Ko laska prijateljima, njegovim će sinovima oči posahnuti.
- ⁶ Učinio je od mene priču narodima, i postao sam bubnjanje medju njima.
- ⁷ Potamnelo je oko moje od jada, i svi udi moji postaše kao sen.
- ⁸ Začudiće se tome pravi, i bezazleni će ustati na licemere.
- ⁹ Ali će se pravednik držati svog puta, i ko je čistih ruku većma će ojačati.
- ¹⁰ A vi vratite se svikoliki i hodite; neću naći mudra medju vama.
- ¹¹ Dani moji prodjoše, misli moje pokidaše se, što imah u srcu.
- ¹² Od noći načiniše dan, i svetlost je blizu mraka.
- ¹³ Da bih se nadao, grob će mi biti kuća; u tami ću prostreti postelju sebi.
- ¹⁴ Grobu vičem: Ti si otac moj; crvima: Ti si mati moja, ti si sestra moja.
- ¹⁵ I gde je sada nadanje moje? Moje nadanje ko će videti?
- ¹⁶ U grob će sići, počinuće sa mnom u grobu.

ПОГЛАВЉЕ 18

Avildad Sušanin odgovori i reče:

- ² Kad ćete svršiti razgovor? Orazumite se, pa ćemo onda govoriti.
- ³ Zašto se misli da smo kao stoka? Zašto smo gadni u vašim očima?

- ⁴ Koji rastržeš dušu svoju u jarošći svojoj, hoće li se tebe radi ostaviti zemlja i stena se premestiti sa svog mesta?
- ⁵ Da, videlo bezbožnih ugasiće se, i iskra ognja njihovog neće sijati.
- ⁶ Videlo će pomrknuti u šatoru njegovom, i žižak će se njegov ugasi u njemu.
- ⁷ Silni koraci njegovi stegnuće se, i oboriće ga njegova namera.
- ⁸ Jer će se uvaliti u zamku nogama svojim i naići će na mrežu;
- ⁹ Uhvatiće ga zamka za petu i svladaće ga lupež.
- ¹⁰ Sakriveno mu je pruglo na zemlji, i klopka na stazi.
- ¹¹ Od svuda će ga strahote strašiti i teraće ga ustopce.
- ¹² Izgladneće sila njegova, i nevolja će biti gotova uza nj.
- ¹³ Poješće žile kože njegove, poješće žile njegove prvenac smrti.
- ¹⁴ Išćupaće se iz stana njegovog uzdanica njegova, i to će ga odvesti k caru strašnom.
- ¹⁵ Nastavaće se u šatoru njegovom, koji neće biti njegov, posuće se sumporom stan njegov.
- ¹⁶ Žile će se njegove posušiti ozdo, i ozgo će se saseći grane njegove.
- ¹⁷ Spomen će njegov poginuti na zemlji, niti će mu ime biti po ulicama.
- ¹⁸ Odagnaće se iz svetlosti u mrak, i izbaciće se iz sveta.
- ¹⁹ Ni sina ni unuka neće mu biti u narodu njegovom, niti kakvog ostatka u stanovima njegovim.
- ²⁰ Čudiće se danu njegovom koji budu posle njega, a koji su bili pre obuzeće ih strah.
- ²¹ Takvi su stanovi bezakonikovi, i takvo je mesto onog koji ne zna za Boga.

ПОГЛАВЉЕ 19

A Jov odgovori i reče:

- ² Dokle ćete mučiti dušu moju i satirati me rečima?
- ³ Već ste me deset puta naružili; nije vas stid što tako navaljujete na me?
- ⁴ Ali ako sam doista pogrešio, pogreška će moja ostati kod mene.
- ⁵ Ako li se još hoćete da dižete na me i da me korite mojom sramotom,
- ⁶ Onda znajte da me je Bog oborio i mrežu svoju razapeo oko mene.
- ⁷ Eto, vičem na nepravdu, ali se ne slušam; vapim, ali nema suda.
- ⁸ Zagradio je put moj da ne mogu proći; na staze moje metnuo je mrak.
- ⁹ Svukao je s mene slavu moju i skinuo venac s glave moje.
- ¹⁰ Porušio me je od svuda, da me nema; i kao drvo išćupao je nadanje moje.
- ¹¹ Raspalio se na me gnev Njegov, i uzeo me je među neprijatelje svoje.
- ¹² Vojske Njegove dodjoše sve zajedno i nasuše k sebi put k meni, stadoše u logor okolo šatora mog.
- ¹³ Braću moju udaljio je od mene, i znanci moji tudje se od mene.
- ¹⁴ Bližnji moji ostaviše me, i znanci moji zaboraviše me.
- ¹⁵ Domašnji moji i moje sluškinje gledaju me kao tudjina; stranac sam u očima njihovim.
- ¹⁶ Zovem slugu svog, a on se ne odziva, a molim ga ustima svojim.
- ¹⁷ Dah je moj mrzak ženi mojoj, a preklinjem je sinovima utrobe svoje.
- ¹⁸ Ni deca ne haju za me; kad ustanem, ruže me.

- 19 Mrzak sam svima nevernim svojim, i koje ljubljah postaše mi protivnici.
- 20 Za kožu moju kao za meso moje prionuše kosti moje; jedva osta koža oko zuba mojih.
- 21 Smilujte se na me, smilujte se na me, prijatelji moji, jer se ruka Božija dotakla mene.
- 22 Zašto me gonite kao Bog, i mesa mog ne možete da se nasitite?
- 23 O kad bi se napisale reči moje! Kad bi se stavile u knjigu!
- 24 Pisaljkom gvozdеноm i olovom na kamenu za večni spomen kad bi se urezale!
- 25 Ali znam da je živ moj Iskupitelj, i na posledak da će stati nad prahom.
- 26 I ako se ova koža moja i raščini, opet ću u telu svom videti Boga.
- 27 Ja isti videću Ga, i oči moje gledaće Ga, a ne druge. A bubrega mojih nestaje u meni.
- 28 Nego bi trebalo da kažete: Zašto ga gonimo? Kad je koren besede u meni.
- 29 Bojte se mača; jer je mač osveta za bezakonje; i znajte da ima sud.

ПОГЛАВЉЕ 20

A Sofar Namaćanin odgovori i reče:

- 2 Zato me misli moje nagone da odgovorim, i zato hitim.
- 3 Čuo sam ukor koji me sramoti, ali će duh iz razuma mog odgovoriti za me.
- 4 Ne znaš li da je tako od kako je veka, od kako je postavljen čovek na zemlji.
- 5 Da je slava bezbožnih za malo i radost licemerova za čas?
- 6 Da bi mu visina doprla do neba, i glava se njegova dotakla oblaka,
- 7 Nestaće ga za svagda kao kala njegovog; i koji ga videše reći će: Kuda se dede?
- 8 Kao san odleteće, i neće se naći, i iščeznuće kao noćna utvara.
- 9 Oko koje ga je gledalo neće više, niti će ga više videti mesto njegovo.
- 10 Sinovi njegovi umiljavaće se siromasima i ruke će njegove vraćati šta je oteo.
- 11 Kostiće njegove biti pune greha mladosti njegove, i oni će ležati s njim u prahu.
- 12 Ako mu je slatka u ustima zloća i krije je pod jezikom svojim,
- 13 Čuva je i ne pušta je, nego je zadržava u grlu svom,
- 14 Ipak će se jelo njegovo pretvoriti u crevima njegovim, postaće u njemu jed aspidin.
- 15 Blago što je proždrazio izbljuvaće, iz trbuha njegova isteraće ga Bog.
- 16 Jed će aspidin sisati, ubiće ga jezik gujinji.
- 17 Neće videti potoka ni reka kojima teče med i maslo.
- 18 Vrtiće muku, a neće je pojesti; prema blagu biće promena, i neće se radovati.
- 19 Jer je tlačio i ostavljao uboge, kuće je otimao i nije zidao.
- 20 Jer nije nikada osetio mira u trbuhu svom, ni šta mu je najmilije neće sačuvati.
- 21 Ništa mu neće ostati od hrane njegove. Zato ne može dobro njegovo trajati.
- 22 Kad se ispuni izobilje njegovo, tada će biti u nevolji; sve ruke nevoljnih udariće na nj.
- 23 Kad bi napunio trbuh svoj, poslaće na nj Bog jarost gneva svog, i pustiće je kao dažd na njega i na jelo njegovo.
- 24 Kad stane bežati od oružja gvođenog, prostreliće ga luk bronzani.
- 25 Strela puštena proći će kroz telo njegovo, i svetlo gvoždje izaći će iz žuči njegove; kad podje, obuzeće ga strahote.
- 26 Sve će tame biti sakrivene u tajnim mestima njegovim; proždrece ga oganj neraspiren, i ko ostane u šatoru njegovom zlo će mu biti.

- ²⁷ Otkriće nebesa bezakonje njegovo, i zemlja će ustati na nj.
²⁸ Otići će letina doma njegovog, rastočiće se u dan gneva njegovog.
²⁹ To je deo od Boga čoveku bezbožnom i nasledstvo od Boga za besedu njegovu.

ПОГЛАВЉЕ 21

A Jov odgovori i reče:

- ² Slušajte dobro reči moje, i to će mi biti od vas uteha.
³ Potrpite me da ja govorim, a kad izgovorim, podsmevajte mi se.
⁴ Eda li se ja čoveku tužim? I kako ne bi bio žalostan duh moj?
⁵ Pogledajte na me, i divite se, i metnite ruku na usta.
⁶ Ja kad pomislim, strah me je, i groza poduzima telo moje.
⁷ Zašto bezbožnici žive? Stare? I bogate se?
⁸ Seme njihovo stoji tvrdo pred njima zajedno s njima, i natražje njihovo pred njihovim očima.
⁹ Kuće su njihove na miru bez straha, i prut Božji nije nad njima.
¹⁰ Bikovi njihovi skaču, i ne promašuju; krave njihove tele se, i ne jalove se.
¹¹ Ispuštaju kao stado decu svoju, i sinovi njihovi poskakuju.
¹² Podvikuju uz bubanj i uz gusle, vesele se uza sviralu.
¹³ Provode u dobru dane svoje, i za čas silaze u grob.
¹⁴ A Bogu kažu: Idi od nas, jer nećemo da znamo za puteve tvoje.
¹⁵ Šta je svemogući da mu služimo? I kakva nam je korist, da mu se molimo?
¹⁶ Gle, dobro njihovo nije u njihovoj ruci; namera bezbožnička daleko je od mene.
¹⁷ Koliko se puta gasi žižak bezbožnički i dolazi im pogibao, deli im muke u delu svom Bog?
¹⁸ Bivaju kao pleva na vetru, kao prah koji raznosi vihor?
¹⁹ Čuva li Bog sinovima njegovim pogibao njihovu, plaća im da osete?
²⁰ Vide li svojim očima pogibao svoju, i piju li gnev Svemogućeg?
²¹ Jer šta je njima stalo do kuće njihove nakon njih, kad se broj meseca njihovih prekrati?
²² Eda li će Boga ko učiti mudrosti, koji sudi visokima?
²³ Jedan umire u potpunoj sili svojoj, u miru i u sreći.
²⁴ Muzilice su mu pune mleka, i kosti su mu vlažne od moždina.
²⁵ A drugi umire ojadjene duše, koji nije uživao dobra.
²⁶ Obojica leže u prahu, i crvi ih pokrivaju.
²⁷ Eto, znam vaše misli i sudove, kojima mi činite krivo.
²⁸ Jer govorite: Gde je kuća silnog, i gde je šator u kome nastavaju bezbožnici?
²⁹ Niste li nikad pitali putnika? I šta vam kazaše nećete da znate,
³⁰ Da se na dan pogibli ostavlja zadac, kad se pusti gnev.
³¹ Ko će ga ukoriti u oči za život njegov? I ko će mu vratiti šta je učinio?
³² Ali se iznosi u groblje i ostaje u gomili.
³³ Slatke su mu grude od doline, i vuče za sobom sve ljude, a onima koji ga pretekoše nema broja.
³⁴ Kako me, dakle, naprazno tešite kad u odgovorima vašim ostaje prevara?

ПОГЛАВЉЕ 22

A Elifas Temanac odgovori i reče:

- ² Može li Bogu biti čovek koristan? Sam je sebi koristan čovek mudar.
- ³ Je li Svemogućem radost, ako si pravedan? Ili Mu je dobit, ako hodiš bez mane?
- ⁴ Hoće li te karati i ići na sud s tobom zato što te se boji?
- ⁵ Nije li zloća tvoja velika? I nepravdama tvojim ima li kraja?
- ⁶ Jer si uzimao zalog od braće svoje nizašta, i svlačio si haljine s golih.
- ⁷ Umornog nisi napojio vode, i gladnome nisi dao hleba.
- ⁸ Zemlja je bila čoveka silnog, i ugledni je sedeo u njoj.
- ⁹ Udovice si otpuštao prazne, i mišice sirotama potirao si.
- ¹⁰ Zato su oko tebe zamke, i straši te strah iznenada.
- ¹¹ I mrak je oko tebe da ne vidiš, i povodanj pokriva te.
- ¹² Nije li Bog na visini nebeskoj? Pogledaj gore zvezde, kako su visoko.
- ¹³ Ali ti kažeš: Šta zna Bog? Eda li će kroz tamu suditi?
- ¹⁴ Oblaci Ga zaklanjaju, te ne vidi; hoda po krugu nebeskom.
- ¹⁵ Jesi li zapazio stari put kojim su išli nepravednici,
- ¹⁶ Koji se iskoreniše pre vremena i voda se razli po temelju njihovom?
- ¹⁷ Govorahu Bogu: Idi od nas. Šta bi im učinio Svemogući?
- ¹⁸ A On im je napunio kuće dobra. Ali namera bezbožnička daleko je od mene.
- ¹⁹ Videće pravednici i radovaće se, i bezazleni podsmevaće im se.
- ²⁰ Da, još nije uništeno dobro naše, a ostatak je njihov proždrao oganj.
- ²¹ Složi se s tim i pomiri se; tako će ti biti dobro.
- ²² Primi iz usta Njegovih zakon, i složi reči Njegove u srcu svom.
- ²³ Ako se vratiš k Svemogućem, opet ćeš se nazidati, ako udaljiš od šatora svojih bezakonje,
- ²⁴ Tada ćeš metati po prahu zlato i ofirsko zlato po kamenju iz potoka.
- ²⁵ I Svemogući biće ti zlato i srebro i sila tvoja.
- ²⁶ Jer ćeš se tada radovati o Gospodu, i podignućeš k Bogu lice svoje.
- ²⁷ Molićeš Mu se, i uslišiće te, i zavete svoje izvršićeš.
- ²⁸ Šta god naumiš, izlaziće ti; i na putevima tvojim svetliće videlo.
- ²⁹ Kad drugi budu poniženi, reći ćeš: Da se podignu; i Bog će izbaviti onog ko je oborenih očiju.
- ³⁰ Izbaviće i onog koji nije bez krivice; izbaviće ga čistotom ruku tvojih.

ПОГЛАВЉЕ 23

A Jov odgovori i reče:

- ² Još je tužnjava moja odmet? A nevolja je moja teža od uzdaha mojih.
- ³ O, kad bih znao kako bih našao Boga! Da otidem do prestola Njegovog,
- ⁴ Da razložim pred Njim parbu svoju, i usta svoja napunim razloga,
- ⁵ Da znam šta bi mi odgovorio, i razumem šta bi mi rekao.
- ⁶ Bi li se prema velikoj svojoj sili preo sa mnom? Ne; nego bi mi pomogao.
- ⁷ Onde bi se pravedan čovek mogao pravdati s Njim, i oslobodio bih se za svagda od

svog sudije.

⁸ Gle, ako podjem napred, nema Ga; ako li natrag, ne nahodim Ga;

⁹ Ako na levo radi, ne vidim Ga; ako na desno, zaklonio se, ne mogu Ga videti.

¹⁰ Ali On zna put moj; kad me okuša, izaći ću kao zlato.

¹¹ Po stopama je Njegovim stupala noga moja; puta Njegova držao sam se, i ne zadjoh.

¹² Od zapovesti usta Njegovih nisam odstupao; čuvao sam reči usta Njegovih više nego svoj užitak.

¹³ Ali kad On šta naumi, ko će Ga odvratiti? Šta duša Njegova zaželi, ono čini.

¹⁴ I izvršiće šta je naumio za me; i toga ima u Njega mnogo.

¹⁵ Zato sam se uplašio od Njega; i kad to mislim, strah me je od Njega.

¹⁶ Bog je rastopio srce moje, Svemogući me je uplašio.

¹⁷ Što ne pogiboh pre mraka? I što ne sakri mrak ispred mene?

ПОГЛАВЉЕ 24

Zašto Svemogućem nisu sakrivena vremena? I koji Ga znaju, ne vide dana Njegovih?

² Medje pomiču bezbožni, otimaju stado i pasu;

³ Magarca sirotama odgone; u zalogu uzimaju vola udovici;

⁴ Siromahe odbijaju s puta; ubogi u zemlji kriju se svi.

⁵ Gle, kao divlji magarci u pustinji izlaze na posao svoj ustajući rano na plen; pustinja je hrana njima i deci njihovoj.;

⁶ Žanju njivu i beru vinograd koji nije njihov;

⁷ Gola nagone da noćuje bez haljine, koji se nemaju čim pokriti po zimi,

⁸ Okisli od pljuska u gori, nemajući zaklona, privijaju se k steni.

⁹ Grabe siroče od dojke i sa siromaha skidaju zalog.

¹⁰ Golog ostavljaju da ide bez haljine, i one koji nose snopove da gladuju.

¹¹ Koji medju njihovim zidovima ulje cede i groždje u kacama gaze, podnose žedj.

¹² Ljudi u gradu uzdišu, i duše pobijenih viču, a Bog ne ukida to.

¹³ Oni se protive svetlosti, ne znaju za puteve njene i ne staju na stazama njenim.

¹⁴ Zorom ustajući krvnik ubija siromaha i ubogog; a noću je kao lupež.

¹⁵ I oko kurvarovo pazi na sumrak govoreći: Da me oko ne vidi. I sakriva lice.

¹⁶ Prokopavaju po mraku kuće, koje obdan sebi zabeleže; ne znaju za svetlost.

¹⁷ Jer je zora njima svima sen smrtni; ako ih ko pozna, strah ih je sena smrtnog.

¹⁸ Brzi su kao povrh vode, proklet je deo njihov na zemlji; neće videti puta vinogradskog.

¹⁹ Kao što suša i vrućina grabi vode snežne, tako grob grešnike.

²⁰ Zaboravlja ih utroba materina, slatki su crvima, ne spominju se više; kao drvo skršiće se nepravednik.

²¹ Združuje s njim nerotkinju koja ne radja, i udovici ne čini dobra.

²² Grabi jake svojom silom; ostane li koji, ne uzda se u život svoj.

²³ Da mu Bog da u šta će se pouzdati; ali oči Njegove paze na njihove pute.

²⁴ Uzvise se za malo, pa ih nema; padaju i ginu kao svi drugi, i kao vrh od klasa odsecaju se.

²⁵ Nije li tako? Ko će me uterati u laž i obratiti u ništa reči moje?

ПОГЛАВЉЕ 25

A Vildad Sušanin odgovori i reče:

- ² Vlast je i strah u Njega, čini mir na visinama svojim.
- ³ Vojskama Njegovim ima li broja? I koga ne obasjava videlo Njegovo?
- ⁴ I kako će čovek biti pravedan pred Bogom? I kako će čist biti rodjeni od žene?
- ⁵ Gle, ni mesec ne bi sjao, ni zvezde ne bi bile čiste pred Njim,
- ⁶ A kamoli čovek, crv, i sin čovečji, moljac.

ПОГЛАВЉЕ 26

A Jov odgovori i reče:

- ² Kako si pomogao slabome! Kako si izbavio ruku nejaku!
- ³ Kako si svetovao onog koji je bez mudrosti i pokazao razum izobila!
- ⁴ Kome si govorio te reči? I čiji je duh izašao iz tebe?
- ⁵ I mrtve stvari stvorene su pod vodama i stanovnici njihovi.
- ⁶ Otkriven je pakao pred Njim, niti ima pokrivača pogibli.
- ⁷ On je razastro i sever nad prazninom, i zemlju obesio ni o čem.
- ⁸ Zavezuje vode u oblacima svojim, i ne prodire se oblak pod njima.
- ⁹ Drži presto svoj, razapinje oblak svoj nad njim.
- ¹⁰ Medju je postavio oko vode dokle ne bude kraj svetlosti i mraku.
- ¹¹ Stupovi nebeski tresu se i drhću od pretnje Njegove.
- ¹² Silom je svojom pocepao more i razumom svojim razbio besnilo njegovo.
- ¹³ Duhom je svojim ukrasio nebesa, i ruka je Njegova stvorila prugu zmiju.
- ¹⁴ Gle, to su delovi puteva Njegovih; ali kako je mali deo što čusmo o Njemu? I ko će razumeti grom sile Njegove?

ПОГЛАВЉЕ 27

I Jov nastavi besedu svoju i reče:

- ² Tako da je živ Bog, koji je odbacio parbu moju, i Svemogući, koji je ojadio dušu moju,
- ³ Dok je duša moja u meni, i duh Božji u nozdrvama mojim,
- ⁴ Neće usne moje govoriti bezakonja, niti će jezik moj izricati prevare.
- ⁵ Ne dao Bog da pristanem da imate pravo; dokle dišem, neću odstupiti od svoje dobrote.
- ⁶ Držaću se pravde svoje, niti ću je ostaviti; neće me prekoriti srce moje dokle sam živ.
- ⁷ Neprijatelj moj biće kao bezbožnik, i koji ustaje na me, kao bezakonik.
- ⁸ Jer kako je nadanje licemeru, kad se lakomi, a Bog će iščupati dušu njegovu?
- ⁹ Hoće li Bog uslišiti viku njegovu kad na nj dodje nevolja?
- ¹⁰ Hoće li se Svemogućem radovati? Hoće li prizivati Boga u svako vreme?
- ¹¹ Učim vas ruci Božjoj, i kako je u Svemogućeg ne tajim.
- ¹² Eto, vi sve vidite, zašto dakle jednako govorite zaludne stvari?
- ¹³ To je deo čoveku bezbožnom od Boga, i nasledstvo koje primaju nasilnici od Svemogućeg.

- ¹⁴ Ako mu se množe sinovi, množe se za mač, i natražje njegovo neće se nasititi hleba.
- ¹⁵ Koji ostanu iza njega, na smrti će biti pogrebeni, i udovice njihove neće plakati.
- ¹⁶ Ako nakupi srebra kao praha, i nabavi haljina kao blata,
- ¹⁷ Šta nabavi, obući će pravednik, i srebro će deliti bezazleni.
- ¹⁸ Gradi sebi kuću kao moljac, i kao kolibu koju načini čuvar.
- ¹⁹ Bogat će umreti, a neće biti pribran; otvoriće oči a ničega neće biti.
- ²⁰ Stignuće ga strahote kao vode; noću će ga odneti oluja.
- ²¹ Uzeće ga vetar istočni, i otići će; vihor će ga odneti s mesta njegovog.
- ²² To će Bog pustiti na nj, i neće ga žaliti; on će jednako bežati od ruke Njegove.
- ²³ Drugi će pljeskati rukama za njim, i zviždaće za njim s mesta njegovog.

ПОГЛАВЉЕ 28

- D**a, srebro ima žice, i zlato ima mesto gde se topi.
- ² Gvoždje se vadi iz praha, i iz kamena se topi bronza.
- ³ Mraku postavlja medju, i sve istražuje čovek do kraja, i kamenje u tami i u senu smrtnom.
- ⁴ Reka navre s mesta svog da joj niko ne može pristupiti; ali se odbije i odlazi trudom čovečjim.
- ⁵ Iz zemlje izlazi hleb, i pod njom je drugo, kao oganj.
- ⁶ U kamenu je njenom mesto safiru, a onde je prah zlatni.
- ⁷ Te staze ne zna ptica, niti je vide oko kragujevo;
- ⁸ Ne ugazi je mlado zverje, niti njom prodje lav.
- ⁹ Na kremen diže ruku svoju; prevraća gore iz dna.
- ¹⁰ Iz stene izvodi potoke, i svašta dragoceno vidi Mu oko.
- ¹¹ Ustavlja reke da ne teku, i šta je sakriveno iznosi na videlo.
- ¹² Ali mudrost gde se nalazi? I gde je mesto razumu?
- ¹³ Ne zna joj čovek cene, niti se nahodi u zemlji živih.
- ¹⁴ Bezdana veli: Nije u meni; i more veli: Nije kod mene.
- ¹⁵ Ne može se dati čisto zlato za nju, niti se srebro izmeriti u promenu za nju.
- ¹⁶ Ne može se ceniti zlatom ofirskim, ni dragim onihom ni safirom.
- ¹⁷ Ne može se najednačiti s njom ni zlato ni kristal, niti se može promeniti za zaklade zlatne.
- ¹⁸ Od koral a i bisera nema spomena, jer je vrednost mudrosti veća nego dragom kamenju.
- ¹⁹ Ne može se s njom izjednačiti topaz etiopski, niti se može ceniti čistim zlatom.
- ²⁰ Otkuda, dakle, dolazi mudrost? I gde je mesto razumu?
- ²¹ Sakrivena je od očiju svakog živog, i od ptica nebeskih zaklonjena.
- ²² Pogibao i smrt govore: Ušima svojim čusmo slavu njenu.
- ²³ Bog zna put njen, i poznaje mesto njeno.
- ²⁴ Jer gleda do krajeva zemaljskih i vidi sve što je pod svim nebom.
- ²⁵ Kad davaše vetru težinu, i meraše vodu merom,

- ²⁶ Kad postavljaše zakon daždu i put munji gromovnoj.
²⁷ Još je onda vide i oglasi je, uredi je i pretraži je.
²⁸ A čoveku reče: Gle, strah je Božji mudrost, i uklanjati se oda zla jeste razum.

ПОГЛАВЉЕ 29

Još nastavi Jov besedu svoju i reče:

- ² O da bih bio kao predjašnjih meseca, kao onih dana kad me Bog čuvaše,
³ Kad svetljaše svećom svojom nad glavom mojom, i pri videlu Njegovom hodjah po mraku,
⁴ Kako bejah za mladosti svoje, kad tajna Božija beše u šatoru mom,
⁵ Kad još beše Svemogući sa mnom, i deca moja oko mene,
⁶ Kad se trag moj oblivaše maslom, i stena mi točaše ulje potocima,
⁷ Kad izlažah na vrata kroz grad, i na ulici nameštah sebi stolicu:
⁸ Mladići videći me uklanjahu se, a starci ustajahu i stajahu,
⁹ Knezovi prestajahu govoriti i metahu ruku na usta svoja,
¹⁰ Upravitelji ustezahu glas svoj i jezik im prijanjaše za grlo.
¹¹ Jer koje me uho čušaše, nazivaše me blaženim; i koje me oko vidjaše, svedočaše mi
¹² Da izbavljam siromaha koji viče, i sirotu i koji nema nikog da mu pomogne;
¹³ Blagoslov onog koji propadaše dolažaaše na me, i udovici srce raspevah;
¹⁴ U pravdu se oblačih i ona mi beše odelo, kao plašt i kao venac beše mi sud moj.
¹⁵ Oko bejah slepom i noga hromom.
¹⁶ Otac bejah ubogima, i razbirah za raspru za koju ne znah.
¹⁷ I razbijah kutnjake nepravedniku, i iz zuba mu istrzah grabež.
¹⁸ Zato govorah: U svom ću gnezdu umreti, i biće mi dana kao peska.
¹⁹ Koren moj pružaše se kraj vode, rosa bivaše po svu noć na mojim granama.
²⁰ Slava moja podmladjivaše se u mene, i luk moj u ruci mojoj ponavljaaše se.
²¹ Slušahu me i čekahu, i ćutahu na moj savet.
²² Posle mojih reči niko ne progovaraše, tako ih natapaše beseda moja.
²³ Jer me čekahu kao dažd, i usta svoja otvarahu kao na pozni dažd.
²⁴ Kad bih se nasmejao na njih, ne verovahu, i sjajnost lica mog ne razgonjahu.
²⁵ Kad bih otišao k njima, sedah u začelje, i bejah kao car u vojsci, kad teši žalosne.

ПОГЛАВЉЕ 30

Asada smeju mi se mlađi od mene, kojima otaca ne bih hteo metnuti sa psima stada svog.

- ² A na šta bi mi i bila sila ruku njihovih? U njima beše propala starost.
³ Od siromaštva i gladi samoćavahu bežeći od suva, mračna, pusta i opustošena mesta;
⁴ Koji brahu lobodu po čestama, i smrekovo korenje beše im hrana.
⁵ Izmedju ljudi behu izgonjeni i vikaše se za njima kao za lupežom.
⁶ Življahu po strašnim uvalama, po jamama u zemlji i u kamenu.
⁷ Po grmovima rikahu, pod trnjem se skupljahu.

- ⁸ Behu ljudi nikakvi i bez imena, manje vredni nego zemlja.
- ⁹ I njima sam sada pesma, i postah im priča.
- ¹⁰ Gade se na me, idu daleko od mene i ne ustežu se pljuvati mi u lice.
- ¹¹ Jer je Bog odapeo moju tetivu i muke mi zadao te zbaciše uzdu preda mnom.
- ¹² S desne strane ustajahu momci, potkidahu mi noge, i nasipaju put k meni da me upropaste.
- ¹³ Raskopaše moju stazu, umnožiše mi muke, ne treba niko da im pomaže.
- ¹⁴ Kao širokim prolomom naviru, i navaljuju preko razvalina.
- ¹⁵ Strahote navališe na me, i kao vetar teraju dušu moju, i kao oblak prodje sreća moja.
- ¹⁶ I sada se duša moja razliva u meni, stigoše me dani mučni.
- ¹⁷ Noću probada mi kosti u meni, i žile moje ne odmaraju se.
- ¹⁸ Od teške sile promenilo se odelo moje, i kao ogrlica u košulje moje steže me.
- ¹⁹ Bacio me je u blato, te sam kao prah i pepeo.
- ²⁰ Vičem k Tebi, a Ti me ne slušaš; stojim pred Tobom, a Ti ne gledaš na me.
- ²¹ Pretvorio si mi se u ljuta neprijatelja; silom ruke svoje suprotiš mi se.
- ²² Podižeš me u vetar, posadjuješ me na nj, i rastapaš u meni sve dobro.
- ²³ Jer znam da ćeš me odvesti na smrt i u dom odredjeni svima živima.
- ²⁴ Ali neće pružiti ruke svoje u grob; kad ih stane potirati, oni neće vikati.
- ²⁵ Nisam li plakao radi onog koji beše u zlu? Nije li duša moja žalosna bivala radi ubogog?
- ²⁶ Kad se dobru nadah, dodje mi zlo; i kad se nadah svetlosti, dodje mrak.
- ²⁷ Utroba je moja uzavrela, i ne može da se umiri, zadesiše me dani mučni.
- ²⁸ Hodim crn, ne od sunca, ustajem i vičem u zboru.
- ²⁹ Brat postah zmajevima i drug sovama.
- ³⁰ Pocrnela je koža na meni i kosti moje posahnuše od žege.
- ³¹ Gusle se moje pretvoriše u zapevku, i svirala moja u plač.

ПОГЛАВЉЕ 31

- V**eru učinih sa očima svojim, pa kako bih pogledao na devojkę?
- ² Jer kakav je deo od Boga odozgo? I kakvo nasleđstvo od Svemogućeg s visine?
- ³ Nije li pogibao nevaljalom i čudo onima koji čine bezakonje?
- ⁴ Ne vide li On puteve moje, i sve korake moje ne broji li?
- ⁵ Ako hodih s lažju ili ako pohita noga moja na prevaru,
- ⁶ Neka me izmeri na merilima pravim, i neka Bog pozna dobrotu moju.
- ⁷ Ako su koraci moji zašli s puta, i ako je za očima mojim pošlo srce moje, i za ruke moje prionulo šta god,
- ⁸ Neka ja sejem a drugi jede, i neka se iskorene izdanci moji.
- ⁹ Ako se zanelo srce moje za kojom ženom, i ako sam vrebao na vratima bližnjeg svog,
- ¹⁰ Neka drugom melje žena moja, i neka se drugi nad njom povijaju.
- ¹¹ Jer je to grdilo i bezakonje za sudije.
- ¹² Jer bi to bio oganj koji bi proždirao do uništenja, i svu bi moju letinu iskorenio.
- ¹³ Ako nisam hteo doći na sud sa slugom svojim ili sa sluškinjom svojom, kad bi se tužili na mene;

- 14 Jer šta bih činio kad bi se Bog podigao, i kad bi potražio, šta bih Mu odgovorio?
- 15 Koji je mene stvorio u utrobi, nije li stvorio i njega? Nije li nas On isti sazdao u materici?
- 16 Ako sam odbio siromasima želju njihovu, i oči udovici zamutio,
- 17 I ako sam zalogaj svoj sam jeo, a nije ga jela i sirota,
- 18 Jer je od mladosti moje rasla sa mnom kao kod oca, i od utrobe matere svoje vodio sam je;
- 19 Ako sam gledao koga gde gine nemajući haljine, i siromaha gde se nema čime pokriti,
- 20 Ako me nisu blagosiljala bedra njegova što se runom ovaca mojih utoplio,
- 21 Ako sam izmahnuo rukom na sirotu, kad videh na vratima pomoć svoju,
- 22 Neka mi ispadne rame iz pleća, i ruka moja neka se otkine iz zgloba.
- 23 Jer sam se bojao pogibli od Boga, kog veličanstvu ne bih odoleo.
- 24 Ako sam polagao na zlato nadanje svoje, ili čistom zlatu govorio: Uzdanico moja!
- 25 Ako sam se veselio što mi je imanje veliko i što mnogo stiće ruka moja,
- 26 Ako sam gledao na sunce, kad sjaje, i na mesec kad ponosito hodi,
- 27 I srce se moje potajno prevarilo i ruku moju poljubila usta moja,
- 28 I to bi bilo bezakonje za sudije, jer bih se odrekao Boga ozgo;
- 29 Ako sam se radovao nesreći nenauidnika svog, i ako sam zaigrao kada ga je zlo zadesilo,
- 30 Jer ne dadoh jeziku svom da greši tražeći dušu njegovu s proklinjanjem;
- 31 Ako ne govorahu domašnji moji: Ko bi nam dao meso njegovo? Ne možemo se ni najesti;
- 32 Stranac nije noćivao napolju; vrata svoja otvarao sam putniku;
- 33 Ako sam, kao što čine ljudi, tajio prestupe svoje i krio svoje bezakonje u svojim nedrima,
- 34 Ako sam i mogao plašiti veliko mnoštvo, ipak od najmanjeg u domu beše me strah; zato ćutah i ne odlađah od vrata.
- 35 O da bih imao koga da me sasluša! Gle, želja je moja da mi Svemogući odgovori i suparnik moj da mi napiše knjigu.
- 36 Nosio bih je na ramenu svom, vezao bih je sebi kao venac,
- 37 Broj koraka svojih kazao bih Mu, kao knez pristupio bih k Njemu.
- 38 Ako je na me vikala moja zemlja, i brazde njene plakale,
- 39 Ako sam jeo rod njen bez novaca i dosadjivao duši gospodara njenih,
- 40 Mesto pšenice neka mi radja trnje, i mesto ječma kukolj. Svršiše se reči Jovove.

ПОГЛАВЉЕ 32

Tada prestaše ona tri čoveka odgovarati Jovu, jer se činjaše da je pravedan.

² A Elijui, sin Varahilov od Vuza, roda Ramovog, razgnevi se na Jova što se sam gradjaše pravedniji od Boga;

³ I na tri prijatelja njegova razgnevi se što ne nadjoše odgovora i opet osudjivahu Jova.

⁴ Jer Elijui čekaše dokle oni govorahu s Jovom, jer behu stariji od njega.

⁵ Pa kad vide Elijui da nema odgovora u ustima ona tri čoveka, raspali se gnev njegov.

⁶ I progovori Elijui sin Varahilov od Vuza, i reče: Ja sam najmladji, a vi ste starci, zato se bojah i ne smeh vam kazati šta mislim.

- ⁷ Mišljah: neka govori starost, i mnoge godine neka objave mudrost.
- ⁸ Ali je duh u ljudima, i Duh Svemogućeg urazumljuje ih.
- ⁹ Veliki nisu svagda mudri, i starci ne znaju svagda šta je pravo.
- ¹⁰ Zato velim: poslušaj me da kažem i ja kako mislim.
- ¹¹ Eto, čekao sam da vi izgovorite, slušao sam razloge vaše dokle izvidjaste besedu.
- ¹² Pazio sam, ali gle, ni jedan od vas ne sapre Jova, ne odgovori na njegove reči.
- ¹³ Može biti da ćete reći: Nadjosmo mudrost, Bog će ga oboriti, ne čovek.
- ¹⁴ Nije na me upravio besede, ni ja mu neću odgovarati vašim rečima.
- ¹⁵ Smeli su se, ne odgovaraju više, nestalo im je reči.
- ¹⁶ Čekao sam, ali ne govore, stadoše, i više ne odgovaraju.
- ¹⁷ Odgovoriću i ja za se, kazaću i ja kako mislim.
- ¹⁸ Jer sam pun reči, tesno je duhu u meni.
- ¹⁹ Gle, trbuh je moj kao vino bez oduške, i raspukao bi se kao nov meh.
- ²⁰ Govoriću da odahnem, otvoriću usne svoje, i odgovoriću.
- ²¹ Neću gledati ko je ko, i čoveku ću govoriti bez laskanja.
- ²² Jer ne umem laskati; odmah bi me uzeo Tvorac moj.

ПОГЛАВЉЕ 33

- Č**uj dakle, Jove, besedu moju, i slušaj sve reči moje.
- ² Evo, sad otvaram usta svoja; govori jezik moj u ustima mojim.
- ³ Po pravom srcu mom biće reči moje, i misao čistu izreći će usne moje.
- ⁴ Duh Božji stvorio me je, i dah Svemogućega dao mi je život.
- ⁵ Ako možeš, odgovori mi, pripravi se i stani mi na suprot.
- ⁶ Evo, ja ću biti mesto Boga, kao što si rekao; od kala sam načinjen i ja.
- ⁷ Eto, strah moj neće te strašiti, i ruka moja neće te tištati.
- ⁸ Rekao si, dakle, preda mnom, i čuo sam glas tvojih reči:
- ⁹ Čist sam, bez greha, prav sam i nema bezakonja na meni.
- ¹⁰ Evo, traži zdevicu sa mnom, drži me za svog neprijatelja.
- ¹¹ Meće u klade noge moje, vreba po svim stazama mojim.
- ¹² Eto, u tom nisi pravedan, odgovaram ti; jer je Bog veći od čoveka.
- ¹³ Zašto se preš s Njim, što za sva dela svoja ne odgovara?
- ¹⁴ Jedan put govori Bog i dva puta; ali čovek ne pazi.
- ¹⁵ U snu, u utvari noćnoj, kad tvrd san padne na ljude, kad spavaju u postelji,
- ¹⁶ Tada otvara uho ljudima i nauku im zapečaćava,
- ¹⁷ Da bi odvratio čoveka od dela njegovog, i zaklonio od njega oholost;
- ¹⁸ Da bi sačuvao dušu njegovu od jame, i život njegov da ne naidje na mač.
- ¹⁹ I kara ga bolovima na postelji njegovoj, i sve kosti njegove teškom bolešću.
- ²⁰ Tako da se životu njegovom gadi hleb i duši njegovoj jelo najmilije;
- ²¹ Nestaje tela njegovog na očigled, i izmalaju se kosti njegove, koje se pre nisu videle,
- ²² I duša se njegova približava grobu, i život njegov smrti.
- ²³ Ako ima glasnika, tumača, jednog od hiljade, koji bi kazao čoveku dužnost njegovu,
- ²⁴ Tada će se smilovati na nj, i reći će: Izbavi ga da ne otide u grob; našao sam otkup.

- 25 I podmladiće se telo njegovo kao u deteta, i povратиće se na dane mladosti svoje,
26 Moliće se Bogu, i pomilovaće ga, i gledaće lice njegovo radujući se, i vratiće čoveku po pravdi njegovoj.
27 Gledajući ljudi reći će: Bejah zgrešio, i šta je pravo izvrnuo, ali mi ne pomože.
28 On izbavi dušu moju da ne otide u jamu, i život moj da gleda svetlost.
29 Gle, sve ovo čini Bog dva puta i tri puta čoveku,
30 Da bi povratio dušu njegovu od jame, da bi ga obasjavala svetlost živih.
31 Pazi, Jove, slušaj me, ćuti, da ja govorim.
32 Ako imaš šta reći, odgovori mi; govori, jer sam te rad opravdati;
33 Ako li ne, slušaj ti mene; ćuti, i naučiću te mudrosti.

ПОГЛАВЉЕ 34

Još govori Elijui i reče:

- 2 Čujte, mudri, besedu moju, i razumni poslušajte me.
3 Jer uho poznaje besedu kao što grlo kuša jelo.
4 Razaberimo šta je pravo, izvidimo medju sobom šta je dobro.
5 Jer Jov reče: Pravedan sam, a Bog odbaci moju pravdu.
6 Hoću li lagati za svoju pravdu? Strela je moja smrtna, a bez krivice.
7 Koji je čovek kao Jov da kao vodu pije podsmeh?
8 I da se druži s onima koji čine bezakonje, i da hodi s bezbožnim ljudima?
9 Jer reče: Ne pomaže čoveku da ugadja Bogu.
10 Zato, ljudi razumni, poslušajte me; daleko je od Boga zloća i nepravda od Svemogućeg.
11 Jer po delu plaća čoveku i daje svakom da nadje prema putu svom.
12 Doista Bog ne radi zlo i Svemogući ne izvrće pravde.
13 Ko Mu je predao zemlju? I ko je uredio vasiljenu?
14 Kad bi na sebe okrenuo srce svoje, uzeo bi k sebi duh svoj i disanje svoje;
15 Izginulo bi svako telo, i čovek bi se vratio u prah.
16 Ako si, dakle, razuman, čuj ovo: slušaj glas reči mojih.
17 Može li vladati onaj koji mrzi na pravdu? Hoćeš li osuditi onog koji je najpravedniji?
18 Kaže li se caru: Nitkove! I knezovima: Bezbožnici?
19 A kamo li Onome koji ne gleda knezovima ko su, niti u Njega vredi više bogati od siromaha, jer su svi delo ruku Njegovih.
20 Umiru za čas, i u po noći usколеba se narod i propadne, i odnese se jaki bez ruke ljudske.
21 Jer su oči Njegove obraćene na puteve čovečije i vidi sve korake njegove.
22 Nema mraka ni sena smrtnoga gde bi se sakrili koji čine bezakonje.
23 Jer nikome ne odgadja kad dodje da se sudi s Bogom.
24 Satire jake nedokučivo, i postavlja druge na njihovo mesto.
25 Jer zna dela njihova, i dok obrati noć, satru se.
26 Kao bezbožne razbija ih na vidiku.
27 Jer odstupiše od Njega i ne gledaše ni na koje puteve Njegove;
28 Te dodje do Njega vika siromahova, i ču viku nevoljnih.

- ²⁹ Kad On umiri, ko će uznemiriti? I kad On sakrije lice, ko će Ga videti? I to biva i narodu i čoveku.
- ³⁰ Da ne bi carovao licemer, da ne bi bilo zamke narodu.
- ³¹ Zaista, treba kazati Bogu: Podnosio sam, neću više grešiti.
- ³² A šta ne vidim, Ti me nauči; ako sam činio nepravdu, neću više.
- ³³ Eda li će po tebi plaćati, jer tebi nije po volji, jer ti biraš a ne On? Ako znaš šta, govori.
- ³⁴ Ljudi će razumni sa mnom kazati, i mudar će čovek pristati,
- ³⁵ Da Jov ne govori razumno, i da reči njegove nisu mudre.
- ³⁶ Oče moj, neka se Jov iskuša do kraja, što odgovara kao zli ljudi.
- ³⁷ Jer domeće na greh svoj bezakonje, pljeska rukama medju nama, i mnogo govori na Boga.

ПОГЛАВЉЕ 35

Još govori Elijuj i reče:

- ² Misliš li da si pravo rekao: Moja je pravda veća od Božije?
- ³ Jer si rekao: Šta će mi pomoći, kakva će mi biti korist, da ne grešim?
- ⁴ Ja ću odgovoriti tebi i drugovima tvojim s tobom.
- ⁵ Pogledaj nebo, i vidi; pogledaj oblake, kako su viši od tebe.
- ⁶ Ako grešiš, šta ćeš Mu učiniti? Ili ako se umnože bezakonja tvoja, šta ćeš Mu nauditi?
- ⁷ Ako si pravedan, šta ćeš Mu dati? Ili šta će primiti iz ruke tvoje?
- ⁸ Čoveku kakav si može nauditi tvoja zloća, i sinu čovečijem pomoći tvoja pravda.
- ⁹ Vapiju od velikog nasilja kojima se čini, i viču na ruku silnih;
- ¹⁰ A ni jedan ne govori: Gde je Bog, Stvoritelj moj, koji daje pesmu noću;
- ¹¹ Koji čini te smo razumniji od zverja zemaljskog, i mudriji od ptica nebeskih.
- ¹² Tamo viču s oholosti zlih ljudi, ali ne bivaju uslišeni.
- ¹³ Jer Bog ne sluša taštinu, i Svemogući ne gleda na nju.
- ¹⁴ A kamoli kad kažeš: Ne vidiš to. Pred Njim je sud; čekaj Ga.
- ¹⁵ A sada čim te gnev pohodi, nije ništa, niti je gledao na sve što si učinio;
- ¹⁶ Zato Jov na prazno otvara usta svoja, i bezumno umnožava reči.

ПОГЛАВЉЕ 36

Još govori Elijuj i reče:

- ² Potrpi me malo, i pokazaću ti, jer još ima šta bih govorio za Boga.
- ³ Počeću izdaleka besedu svoju, i pokazaću da je Tvorac moj pravedan.
- ⁴ Doista, neće biti lažne reči moje, kod tebe je koji pravo misli.
- ⁵ Gle, Bog je silan, ali nikoga ne odbacuje, silan je snagom srčanom.
- ⁶ Ne da živeti bezbožniku, a nevoljnicima čini pravdu.
- ⁷ Ne odvraća od pravednika očiju svojih, nego još s carevima na presto posadjuje ih na vek, te se uzvišuju.
- ⁸ Ako li su okovani u puta i svezani užima nevoljničkim,
- ⁹ Tada im napominje dela njihova i bezakonja njihova kako su silna.

- ¹⁰ I otvara Mu uho da bi se popravili, i govori im da se vrate od bezakonja.
- ¹¹ Ako poslušaju i stanu im služiti, dovršuju dane svoje u dobru i godine svoje u radosti.
- ¹² Ako li ne poslušaju, ginu od mača i umiru s bezumlja.
- ¹³ A koji su licemernog srca, navlače gnev i ne viču kad ih poveže;
- ¹⁴ Umire u mladosti duša njihova i život njihov među kurvama.
- ¹⁵ Izbavlja nevoljnika iz nevolje njegove i otvara mu uho u mucu.
- ¹⁶ Tako bi i tebe izveo iz teskobe na prostrano mesto, gde ništa ne dosadjuje, i mirni sto tvoj bio bi pun pretiline.
- ¹⁷ Ali si zaslužio sud bezbožnički; i sud i pravda snadje te.
- ¹⁸ Doista, gnev je na tebi; gledaj da te ne odbaci u karanju, te te veliki otkup neće izbaviti.
- ¹⁹ Hoće li gledati na tvoje bogatstvo? Neće ni na zlato ni na kakvu silu blaga tvog.
- ²⁰ Ne uzdiši za noću u koju narodi odlaze na svoje mesto.
- ²¹ Čuvaj se da ne pogledaš na taštinu i voliš na nju nego nevolju.
- ²² Gle, Bog je najviši svojom silom, ko je učitelj kao On?
- ²³ Ko Mu je odredio put Njegov? Ili ko će Mu reći: Činiš nepravo?
- ²⁴ Opominji se da veličaš dela Njegova, koja gledaju ljudi.
- ²⁵ Svi ljudi vide ih, svaki ih gleda iz daleka.
- ²⁶ Gle, Bog je velik, i ne možemo Ga poznati, broj godina Njegovih ne može se dokučiti.
- ²⁷ Jer On steže kaplje vodene, koje liju dažd iz oblaka Njegovih;
- ²⁸ Kad teku oblaci, kaplju na mnoštvo ljudsko.
- ²⁹ I ko bi razumeo prostor oblacima i grmljavu u šatoru njegovom?
- ³⁰ Kako prostire nad njim svetlost svoju, i dubine morske pokriva?
- ³¹ Time sudi narodima, daje hrane izobila.
- ³² Rukama zaklanja svetlost, i naredjuje koga da sreće,
- ³³ Javljaajući prema njemu dobru volju svoju, i prema stoci i prema rodu zemaljskom.

ПОГЛАВЉЕ 37

- I** od toga drhće srce moje, i odskače sa svog mesta.
- ² Slušajte dobro gromovni glas Njegov i govor što izlazi iz usta Njegovih.
- ³ Pod sva nebesa pušta ga, i svetlost svoju do krajeva zemaljskih.
- ⁴ Za njom riče grom, grmi glasom veličanstva svog, niti šta odgadja kad se čuje glas Njegov.
- ⁵ Divno Bog grmi glasom svojim, čini stvari velike, da ih ne možemo razumeti.
- ⁶ Govori snegu: Padni na zemlju; i daždu sitnom i daždu silnom.
- ⁷ Zapečaćava ruku svakom čoveku, da pozna sve poslenike svoje.
- ⁸ Tada zver ulazi u jamu, i ostaje na svojoj loži.
- ⁹ S juga dolazi oluja, i sa severa zima.
- ¹⁰ Od dihanja Božijeg postaje led, i široke vode stiskaju se.
- ¹¹ I da se natapa zemlja, nateruje oblak, i rasipa oblak svetlošću svojom.
- ¹² I on se obrće i tamo i amo po volji Njegovoj da čini sve što mu zapovedi po vasiljenoj.
- ¹³ Čini da se nadje ili za kar ili za zemlju ili za dobročinstvo.
- ¹⁴ Čuj to, Jove, stani i gledaj čudesa Božija.

- 15 Znaš li kako ih On uredjuje i kako sija svetlošću iz oblaka svog?
16 Znaš li kako vise oblaci? Znaš li čudesa Onog koji je savršen u svakom znanju?
17 Kako ti se haljine ugrelu kad umiri zemlju s juga?
18 Jesi li ti s Njim razapinjao nebesa, koja stoje tvrdo kao saliveno ogledalo?
19 Nauči nas šta ćemo Mu reći; ne možemo od tame govoriti po redu.
20 Hoće li Mu ko pripovediti šta bih ja govorio? Ako li bi ko govorio, zaista, bio bih proždrt.
21 Ali sada ne mogu ljudi gledati u svetlost kad sjaji na nebu, pošto vetar prodje i očisti ga;
22 Sa severa dolazi kao zlato; ali je u Bogu strašnija slava.
23 Svemoguć je, ne možemo Ga stignuti; velike je sile, ali sudom i velikom pravdom nikoga ne muči.
24 Zato Ga se boje ljudi: Ne može Ga videti nikakav mudrac.

ПОГЛАВЉЕ 38

Tada odgovori Gospod Jovu iz vihora i reče:

- 2 Ko je to što zamračuje savet rečima nerazumno?
3 Opaši se sada kao čovek; ja ću te pitati, a ti mi kazuj.
4 Gde si ti bio kad ja osnivah zemlju? Kaži, ako si razuman.
5 Ko joj je odredio mere? Znaš li? Ili ko je rastegao užu preko nje?
6 Na čemu su podnožja njena uglavljena? Ili ko joj je metnuo kamen ugaoni?
7 Kad pevahu zajedno zvezde jutarnje i svi sinovi Božji klikovahu.
8 Ili ko je zatvorio more vratima kad kao iz utrobe izidje?
9 Kad ga odeh oblakom i povih tamom;
10 Kad postavih za nj uredbu svoju i metnuh mu prevornice i vrata;
11 I rekoh: Dovde ćeš dolaziti, a dalje nećeš, i tu će se ustavljati ponositi valovi tvoji.
12 Jesi li svog veka zapovedio jutru, pokazao zori mesto njeno,
13 Da se uhvati zemlji za krajeve, i da se rasteraju s nje bezbožnici,
14 Da se ona promeni kao blato pečatno, a oni da stoje kao haljina,
15 Da se oduzme bezbožnicima svetlost njihova i ruka podignuta da se slomi?
16 Jesi li dolazio do dubina morskih? I po dnu propasti jesi li hodio?
17 Jesu li ti se otvorila vrata smrtna, i vrata sena smrtnog jesi li video?
18 Jesi li sagledao širinu zemaljsku? Kaži, ako znaš sve to.
19 Koji je put k stanu svetlosti? I gde je mesto tami,
20 Da bi je uzeo i odveo do medje njene, i znao staze k domu njenom?
21 Znaš ti; jer si se onda rodio, i broj je dana tvojih velik.
22 Jesi li ulazio u riznice snežne? Ili riznice gradne jesi li video,
23 Koje čuvam za vreme nevolje, za dan boja i rata?
24 Kojim se putem deli svetlost i ustoka se razilazi po zemlji?
25 Ko je razdelio jazove povodnju i put svetlici gromovnoj?
26 Da bi išao dažd na zemlju gde nema nikoga, i na pustinju gde nema čoveka,
27 Da napoji pusta i nerodna mesta, i učini da raste trava zelena.
28 Ima li dažd oca? Ili ko je rodio kaplje rosne?
29 Iz čije je utrobe izašao led, i ko je rodio slanu nebesku,

- 30 Da se vode skrivaju i postaju kao kamen i krajevi propasti srastaju?
- 31 Možeš li svezati miline vlašićima? Ili svezu štapima razrešiti?
- 32 Možeš li izvesti južne zvezde na vreme? Ili kola sa zvezdama njihovim hoćeš li voditi?
- 33 Znaš li red nebeski? Možeš li ti uredjivati vladu njegovu na zemlji?
- 34 Možeš li dignuti glas svoj do oblaka da bi te mnoštvo vode pokrilo?
- 35 Možeš li pustiti munje da idu, i da ti kažu: Evo nas?
- 36 Ko je metnuo čoveku u srce mudrost? Ili ko je dao duši razum?
- 37 Ko će izbrojati oblake mudročću, i mehove nebeske ko će izliti,
- 38 Da se raskvašen prah zgusne i grude se slepe?
- 39
- 40
- 41

ПОГЛАВЉЕ 39

- Loviš li ti lavu lov? I lavićima trbuh puniš,
- 2 Kad leže u pećinama i vrebaju u zaklonu svom?
- 3 Ko gotovi gavranu hranu njegovu kad ptići njegovi viču k Bogu i lutaju nemajući šta jesti?
- 4 Znaš li vreme kad se divokoze koze? I jesi li video kad se košute legu?
- 5 Jesi li izbrojao mesece, dokle nose? Znaš li vreme kad se legu?
- 6 Kako se savijaju, mlad svoju ispuštaju, i opraštaju se bolova?
- 7 Kako jača mlad njihova, raste po polju i otišavši ne vraća se k njima?
- 8 Ko je pustio divljeg magarca da je slobodan, i remene divljem magarcu ko je razrešio?
- 9 Kome odredih pustinju za kuću i za stan slatinu.
- 10 On se smeje vrevi gradskoj, i ne sluša vike nastojnikove.
- 11 Šta nalazi u gorama, ono mu je pića, i traži svaku zelen.
- 12 Bi li ti jednorog hteo služiti? Bi li noćivao za jaslama tvojim?
- 13 Možeš li vezati užem jednoroga da ore? Hoće li vlačiti brazde za tobom?
- 14 Hoćeš li se osloniti na nj što mu je snaga velika? I ostaviti na njemu svoj posao?
- 15 Hoćeš li se pouzdati u nj da će ti svesti letinu i na gumno tvoje složiti?
- 16 Jesi li ti dao paunu lepa krila i perje čaplji ili noju?
- 17 Koji snese na zemlji jajca svoja, i ostavi ih da ih prah greje?
- 18 I ne misli da će ih noga razbiti i zver poljska zgaziti;
- 19 Nemilostiv je ptićima svojim kao da nisu njegovi, i da mu trud ne bude uzalud ne boji se.
- 20 Jer mu Bog nije dao mudrosti niti mu je udelio razuma.
- 21 Kad se podigne u vis, smeje se konju i konjiku.
- 22 Jesi li ti dao konju jačinu? Jesi li ti okitio vrat njegov rzanjem?
- 23 Hoćeš li ga poplašiti kao skakavca? Frkanje nozdrva njegovih strašno je;
- 24 Kopa zemlju, veseo je od sile, ide na susret oružju;
- 25 Smeje se strahu i ne plaši se niti uzmiče ispred mača;
- 26 Kad zvekće nad njim tul i seva koplje i sulica;
- 27 Od nemirnoće i ljutine kopa zemlju, i ne može da stoji kad truba zatrubi.

- ²⁸ Kad truba zatrubi, on vrišti, iz daleka čuje boj, viku vojvoda i poklič.
- ²⁹ Eda li po tvom razumu leti jastreb? Širi krila svoja na jug?
- ³⁰ Eda li se na tvoju zapovest diže u vis orao, i na visini vije gnezdo? (39:31) Na steni stanuje i bavi se, na vrh stene, na tvrdom mestu. (39:32) Odatle gleda hrane, daleko mu vide oči. (39:33) I ptici njegovi piju krv, i gde su mrtva telesa onde je on. (39:34) I tako odgovarajući Gospod Jovu reče: (39:35) Ko se prepire s Bogom, hoće li ga učiti? Koji kudi Boga, neka odgovori na to. (39:36) Tada Jov odgovori Gospodu i reče: (39:37) Gle, ja sam malen, šta bih Ti odgovorio? Mećem ruku svoju na usta svoja. (39:38) Jednom govorih, ali neću odgovarati; i drugom, ali neću više.

ПОГЛАВЉЕ 40

A Gospod opet odgovarajući Jovu iz vihora reče:

- ² Opaši se sada kao čovek; ja ću te pitati, a ti mi kazuj.
- ³ Hoćeš li ti uništiti moj sud? Hoćeš li mene osuditi da bi sebe opravdao?
- ⁴ Je li u tebe mišica kao u Boga? Grmiš li glasom kao On?
- ⁵ Okiti se sada čašću i veličanstvom, u slavu i krasotu obuci se.
- ⁶ Prospi jarost gneva svog, i pogledaj sve ponosite, i obori ih.
- ⁷ Pogledaj sve ponosite, i ponizi ih, i potri bezbožnike na mestu njihovom.
- ⁸ Zatrpaj ih sve u prah, i poveži im lice na skrivenom mestu.
- ⁹ Tada ću te i ja hvaliti da te čuva desnica tvoja.
- ¹⁰ A gle, slon, kog sam stvorio s tobom, jede travu kao vo;
- ¹¹ Gle, snaga mu je u bedrima njegovim, i sila mu je u pupku trbuha njegovog;
- ¹² Diže rep svoj kao kedar, žile od jaja njegovih spletene su kao grane;
- ¹³ Kostu su mu kao cevi bronzane, zglavci kao poluge gvozdene.
- ¹⁴ On je prvo između dela Božijih, Tvorac njegov dao mu je mač.
- ¹⁵ Gore nose mu piću, i sve zverje poljsko igra se onde.
- ¹⁶ U hladu leže, u gustoj trsci i glibu.
- ¹⁷ Granata drveta zaklanjaju ga senom svojim, i opkoljavaju ga vrbe na potocima.
- ¹⁸ Gle, ustavlja reku da ne teče, uzda se da će ispiti Jordan gubicom svojom.
- ¹⁹ Hoće li ga ko uhvatiti na oči njegove? Zamku mu provući kroz nos?
- ²⁰ Hoćeš li udicom izvući krokodila ili užem podvezati mu jezik?
- ²¹ Hoćeš li mu provući situ kroz nos? Ili mu šiljkom provrteti čeljusti?
- ²² Hoće li te mnogi moliti, ili će ti laskati?
- ²³ Hoće li učiniti veru s tobom da ga uzmeš da ti bude sluga do veka?
- ²⁴ Hoćeš li se igrati s njim kao s pticom, ili ćeš ga vezati devojkama svojim? (40:25) Hoće li se njim častiti drugovi? Razdeliti ga među trgovce? (40:26) Hoćeš li mu napuniti kožu šiljcima i glavu ostvama? (40:27) Digni na nj ruku svoju; nećeš više pominjati boja. (40:28) Gle, zaludu je nadati mu se; kad ga samo ugleda čovek, ne pada li?

ПОГЛАВЉЕ 41

Nema slobodnog koji bi ga probudio; a ko će stati preda me?

² Ko mi je pre dao šta, da mu vratim? Šta je god pod svim nebom, moje je.

³ Neću ćutati o udimu njegovim ni o sili ni o lepoti stasa njegovog.

⁴ Ko će mu uzgrnuti gornju odeću? K čeljustima njegovim ko će pristupiti?

⁵ Vrata grla njegovog ko će otvoriti? Strah je oko zuba njegovih.

⁶ Krljušti su mu jaki štitovi spojeni tvrdo.

⁷ Blizu su jedna do druge da ni vetar ne ulazi medju njih.

⁸ Jedna je za drugu prionula, drže se i ne rastavljaju se.

⁹ Kad kiha kao da munja seva, a oči su mu kao trepavice u zore.

¹⁰ Iz usta mu izlaze lučevi, i iskre ognjene skaču.

¹¹ Iz nozdrva mu izlazi dim kao iz vrelog lonca ili kotla.

¹² Dah njegov raspaljuje ugljevlje i plamen mu izlazi iz usta.

¹³ U vratu mu stoji sila, i pred njim ide strah.

¹⁴ Udi mesa njegovog spojeni su, jednostavno je na njemu, ne razmiče se.

¹⁵ Srce mu je tvrdo kao kamen, tvrdo kao donji žrvanj.

¹⁶ Kad se digne, drhću junaci, i od straha očišćaju se od greha svojih.

¹⁷ Da ga udari mač, ne može se održati, ni koplje ni strela ni oklop.

¹⁸ Njemu je gvoždje kao pleva, a bronza kao trulo drvo.

¹⁹ Neće ga poterati strela, kamenje iz praće njemu je kao slamka;

²⁰ Kao slama su mu ubojne sprave, i smeje se bačenom koplju.

²¹ Pod njim su oštri crepovi, stere sebi oštre stvari u glibu.

²² Čini, te vri dubina kao lonac, i more se muti kao u stupi.

²³ Za sobom ostavlja svetlu stazu, rekao bi da je bezdana osedela.

²⁴ Ništa nema na zemlji da bi se isporidilo s njim, da bi stvoreno bilo da se ničega ne boji.

²⁵ Šta je god visoko prezire, car je nad svim zverjem.

²⁶

²⁷

²⁸

²⁹

³⁰

³¹

³²

³³

³⁴

ПОГЛАВЉЕ 42

Tada Jov odgovori Gospodu i reče:

² Znam da sve možeš, i da se ne može smesti šta naumiš.

³ Ko je to što zamračuje savet nerazumno? Zato kažem da nisam razumevao; čudesno je to za me, te ne mogu znati.

⁴ Slušaj kad uzgovorim, i kad zapitam, kaži mi.

⁵ Ušima slušah o Tebi, a sada Te oko moje vidi.

⁶ Zato poričem, i kajem se u prahu i pepelu.

⁷ A kad Gospod izgovori one reči Jovu, reče Gospod Elifasu Temancu: Raspalio se gnev moj na tebe i na dva prijatelja tvoja što ne govoriste o meni pravo kao sluga moj Jov.

⁸ Zato sada uzmite sedam telaca i sedam ovnova, i idite k sluzi mom Jovu i prinesite žrtve paljenice za se, i sluga moj Jov neka se pomoli za vas, jer ću doista pogledati na nj da ne učinim s vama po vašoj ludosti, jer ne govoriste o meni pravo kao sluga moj Jov.

⁹ I tako otide Elifas Temanac i Vildad Sušanin i Sofar Namaćanin, i učiniše kako im zapovedi Gospod. I pogleda Gospod na Jova.

¹⁰ I Gospod vrati što beše uzeto Jovu pošto se pomoli za prijatelje svoje; i umnoži Gospod Jovu dvojinom sve što beše imao.

¹¹ I dodjoše k njemu sva braća njegova i sve sestre njegove i svi predjašnji znanci njegovi, i jedoše s njim u njegovoj kući i žaleći ga tešiše ga za sve zlo što beše Gospod pustio na nj, i dadoše mu svaki po novac i po grivnu zlatnu.

¹² I Gospod blagoslovi posledak Jovov više nego početak, te imaše četrnaest hiljada ovaca i šest hiljada kamila i hiljadu jarmova volova i hiljadu magarica.

¹³ I imaše sedam sinova i tri kćeri.

¹⁴ I prvoj nade ime Jemima, a drugoj Kesija a trećoj Keren-apuha.

¹⁵ I ne nahodjaše se u svoj zemlji tako lepih devojaka kao kćeri Jovove, i otac im dade nasledstvo medju braćom njihovom.

¹⁶ I posle požive Jov sto i četrdeset godina, i vide sinove i unuke do četvrtog kolena.

¹⁷ I umre Jov star i sit života.

For other languages please go to www.wordproject.org